

Octubre

2008

REVISTA DE VIDRERES

Parlem de... La biblioteca

Parlem amb... Rosa Boada Daranas

El Rec Clar

43

10
años
1998-2008

TAULA DE SERVEIS

Telèfons d'interès

Centre d'Emergències de Catalunya	112
Informació ciutadana	012
Mossos d'Esquadra	088
Bombers	085

AJUNTAMENT

Oficines municipals	972 85 00 25
Fax Oficines Municipals	972 85 00 50
Vigilants	972 85 00 00 / 670 06 77 40
Assistent Social	972 85 01 70
Llar de Jubilats	972 85 09 07
Jutjat de Pau	972 85 18 70
Biblioteca Joan Rigau	972 85 12 85
Centre Cívic Francesc Llobet	972 85 00 67
Piscina Municipal	972 85 00 27
Pavelló Municipal (oficines)	972 85 14 45
Pavelló Municipal (públic)	972 85 12 14
..... web: www.vidreres.com - e-mail: vidreres@ddgi.es	

ENSENYAMENT

Llar d'Infants	972 85 09 17
Col·legi Sant Iscle	972 85 01 03
Preescolar Sant Iscle	972 85 08 36
Col·legi Salvador Espriu	972 85 08 08
IES	972 85 07 11

SANITAT

Centre d'Assistència Primària (CAP)	972 85 01 56
Farmàcia Vilardell	972 87 50 09
Farmàcia Adzet	972 87 56 66
Farmàcia Moré	972 85 05 75

CONSELL COMARCAL

Oficines	972 84 21 61
Fax Oficines	972 84 08 04
Recaptació	972 84 01 78
Recaptació (Oficines Vidreres)	972 85 10 94
Protectora animals (Tossa de Mar)	972 34 20 30

TRANSPORTS

Autocars R. Mas SL	972 85 04 25
TEISA	972 26 01 96
SARFA	972 85 01 57
Taxi Rafael Vico	972 85 11 39 / 609 31 69 32
Renfe	902 240 202

ALTRES SERVEIS

Funerària La Selva de germans Blanquera i Albarracín (24 hores)	972 85 06 63 / 699 46 01 33
Rectoria	972 85 00 61
ENHER (avaries)	900 77 00 77
Comissaria Sta. Coloma de Farners	972 84 27 57
Fax Comissaria Sta. Coloma	972 84 22 01
Bombers Maçanet de la Selva	972 85 88 28
Veterinari (consultes privades)	972 85 01 14
.....	972 85 87 85
Correus i Telègrafs	972 85 11 33
Horari: de dilluns a divendres de 8:30 a 14:30 i dissabtes de 9:30 a 13	
Gaià exòtics	www.adoptaranimals.org
..... Admissions: 692 22 36 06	
..... Adopcions: 665 09 05 42	
..... Voluntariat: 692 22 25 17	

Farmàcies de guàrdia

NOVEMBRE 2008

MORÉ:	Dies 1 i 2
VILARDELL:	Setmana del 3 al 9
ADZET:	Setmana del 10 al 16
MORÉ:	Setmana del 17 al 23
VILARDELL:	Setmana del 24 al 30

DESEMBRE 2008

ADZET:	Setmana de l'1 al 7
MORÉ:	Setmana del 8 al 14
VILARDELL:	Setmana del 15 al 21
ADZET:	Dies del 22 al 25
VILARDELL:	Dia 26
ADZET:	Dies 27 i 28
MORÉ:	Dies del 29 al 31

MAÇANET DE LA SELVA

FARMÀCIA RIERA

Plaça Major, 15 • 972 85 80 71

FARMÀCIA ANNA MAZÓ

Carrer Fira, 33 • 972 859 262

RIUDARENES

FARMÀCIA MASÓ

Ctra. Santa Coloma, 34 • 972 85 61 37

SILS

FARMÀCIA ALTIMIR

Ctra. Santa Coloma, 4 • 972 85 30 38

VIDRERES

FARMÀCIA MORÉ

Catalunya, 48 • 972 85 05 75

FARMÀCIA VILARDELL

Carrer de Girona, 37 • 972 87 50 09

FARMÀCIA ISABEL ADZET

Carrer Josep Pla, 60 • 972 875 666

Horaris de serveis

OFICINES MUNICIPALS Estiu: de dilluns a divendres, de 8 del matí a 3 de la tarda. Hivern: de dilluns a divendres, de 9 a 2 del matí i de 3 a 6 de la tarda.

BIBLIOTECA MUNICIPAL De dilluns a dissabte, de 10 del matí a 1 de la tarda i de 4 a 8 del vespre

ALCALDIA, GOVERNACIÓ, PERSONAL (Ruth Rosique) dimarts i dijous 9-13 i hores convingudes

URBANISME, OBRES I SERVEIS, HISENDA

(Jaume Figueras) dimarts 17-18 i hores convingudes

ESPORTS, ENTITATS, COMUNICACIÓ I INFORMACIÓ I CULTURA (Jaume Camps) dimarts 21-22 i hores convingudes

SANITAT, TERCERA EDAT, SERVEIS SOCIALS, ACOLLIDA, COMERÇ (Lluís Ferrer) dilluns 18.30-20.30 i hores convingudes

CLÍNICA VETERINÀRIA VIDRERES C/ Josep Pla, 56 bis - Vidreres
Tels: 972 851 010 - 661 558 392
Servei de 24 hores

URBANISME, HABITATGE, MEDI AMBIENT, PATRIMONI, MEDI RURAL I TURISME (Jordi Prunedà) dimarts 17-19 i hores convingudes

ENSENYAMENT, FESTES, JOVENTUT I CULTURA (Anna Viader) dijous 20-21 i hores convingudes

SERVEIS TÈCNICS (Lluís Lloret i Quer, ARQUITECTE TÈCNIC, I Jordi Llinàs i Joana, ARQUITECTE TÈCNIC, INSPECTOR D'OBRES) Dimarts, dimecres i dijous, de 2 a 3 de la tarda i hores convingudes.

SERVEIS SOCIALS (ASSISTENTIA SOCIAL) Dijous, de 9 del matí a 2 de la tarda.

JUTJAT DE PAU Dilluns, dimecres i divendres, de 9 del matí a 2 de la tarda.

RECOLLIDA DE TRASTOS Vells Segon i últim dimecres de cada mes.

Edita: AJUNTAMENT DE VIDRERES

Consell de Redacció: Joaquim Daban, Ramon Garriga, Gemma Masnou, Joaquim Bayé, Anna Viader, Josep Borrell, Assumpció Moré, Júlia Vilardell, Isabel Adzet

Col·laboradors: Josep Formiga, Àngel Teixidor, Joan Giral, Eduard Adroba, Joan Grimal, Sergi Puig, Jordi Presas

Producció: JJ Comunicació, SL (Coordinació periodística: Carles B. Gorbs • Disseny: Oriol Riu • Maquetació: Martí Riu)

Portada: Castanyes

Contraportada: Festa Major

Impressió: Gràfiques Fornells • Dipòsit legal: GI-235-98

amb el suport de

Diputació de Girona
221 MUNICIPIS

SUMARI

Serveis	2
Editorial	3
Parlem de...	4
Parlem amb...	8
Des de la Casa de Vila	12
Actualitat	16
Anem a estudi	25
Medi ambient	30
Curar-se en salut	33
Esports	34
Opinió	43
Plou i fa sol	45
Denominació d'origen	46
Fem una queixalada	50
Res Clar	51
Agenda	52
El Rec Clar pel món	57

I així ens va...

Arcadi Oliveres, economista i, no obstant això, home savi, quan va ser a Vidreres fent una xerrada el setembre passat, va definir el capitalisme com aquell sistema que privatitza els guanys i socialitza les pèrdues. Ara, que ens diuen que hi ha crisi, sembla que ens tocarà pagar els plats trencats entre tots mentre que els que s'han aprofitat de l'època de bonança per enriquir-se de manera obscena i que en bona mesura han provocat el daltabaix, es deuen estar atipant amb el que van treure de la mamella mentre l'exprimien sense vergonya i amb total impunitat, perquè no s'ha pas sentit dir que cap hagi anat a la presó.

Al nostre poble, la crisi està esclatant de manera prou evident: només cal veure amb quina pressa han tancat les immobiliàries i quants cartells d'"en venda" es veuen penjats als edificis, alguns a mig fer. I quanta gent s'està quedant sense feina. I com es queixen els comerciants que no es fa calaix. I com l'Ajuntament ens adverteix que si no hi ha ingressos tampoc no es pot gastar (tot i que, en aquest cas, la repetida excusa "no hi ha diners", no ens ve pas de nou).

Però si parlem de crisi és perquè suposem que hi ha hagut una època prèvia de bonança. I el que ens caldria preguntar-nos és què ha deixat aquesta època de riquesa al nostre poble. A part del fet que la població de Vidreres ha crescut aquests darrers anys d'una manera com no ho havia fet mai a la seva història i que, per tant, ara som més a compartir la crisi (les penes compartides diuen que són menys penes), què podem dir que ha quedat per a les generacions futures com a llegat col·lectiu d'aquesta època de vaques grasses? Hem sabut aprofitar al nostre poble l'època de creixement econòmic en benefici de tots plegats?

L'economista savi va parlar de les flagrants injustícies que escanyen la humanitat, de la colla de delinqüents que la governen, de les mans enguantades que mouen els fils d'aquest teatri de titelles. I també va parlar que un altre món és possible, que hi ha altres maneres de portar les relacions entre els humans. Però hi havia poca gent escoltant l'home savi. Deu ser que preferim escoltar els cants de sirenes dels qui ara proposen "refundar el capitalisme". I així ens va.

El Consell de Redacció

Dediquem aquest editorial a la memòria d'Antoni Porta

PARLEM DE...

La biblioteca

ALBA GUTIÉRREZ CAMPS

Petita història de la biblioteca Joan Rigau i Sala de Vidreres

Per acabar el Batxillerat cal fer un treball de recerca. Jo vaig decidir fer-lo sobre els diferents tipus de biblioteques que hi ha (perquè volia estudiar –i estudio– Biblioteconomia i Documentació): nacionals, universitàries, escolars, públiques... Però la part més interessant d'aquest treball de recerca és l'estudi aprofundit de la biblioteca de Vidreres des de 1961, any en què es va fundar, fins a finals del 2007. Vaig fer un buidatge molt exhaustiu de les actes dels plens de l'Ajuntament i de la Comissió Municipal Permanent, copiant totes les anotacions que tractessin de la biblioteca per poder-ne estudiar l'evolució. També vaig parlar amb totes les bibliotecàries que hi havien treballat i em van explicar algunes de les anècdotes que recordaven.

Segons les actes de l'Ajuntament

Tot llegint les actes, he descobert informacions molt curioses sobre la història del poble de Vidreres com, per exemple, que l'alcalde Ramon Gorbis va participar en un concurs nacional per a l'elecció del "mejor alcalde de España", convocat pel diari *Pueblo de Madrid* (30 novembre 1963). Encara que no va guanyar el concurs, el poble de Vidreres en va treure profit: l'enllumenat públic, el clavegueram i unes escoles noves. I, a més a més, una biblioteca municipal.

Un cop inaugurades les noves "Escoles Nacionals", quedaren lliures les dues sales de la planta baixa de l'Ajuntament. La sala de l'esquerra seria ocupada per la biblioteca i la sala de la dreta estaria destinada al Frente de Juventudes (27 novembre 1960).

Les obres de remodelació de l'antiga escola, per convertir-la en biblioteca, van costar 26.500 ptes.,

La biblioteca abans de la remodelació, l'any 1981 (foto cedida per Ramon Garriga)

cedides per la Diputació Provincial amb caràcter extraordinari (25 febrer 1961). La biblioteca va ser inaugurada el dia 23 d'abril de 1961. A l'acta del 29 d'abril d'aquest any es felicita l'alcalde de Vidreres per la magnífica biblioteca.

Les actes recullen totes les despeses de la biblioteca, per exemple, "Papelería Española, sello de goma para la biblioteca: 41 ptas." (29 abril 1961); "Domingo Gotarra, por una botella de gas biblioteca: 130 ptas. Y pago carretilla, estufa y pantalla de 8 placas: 2.000 ptas." (24 febrer 1962); "Maria Turró, limpieza biblioteca: 375 ptas." (29 juny 1963); "D. Francisco Martí, trabajos y material carpintería armario biblioteca: 4.950 ptas." (31 octubre 1964).

El primer Ajuntament democràtic va invertir una bona part del pressupost en la remodelació de la biblioteca. Després de molts enrenous amb els constructors, s'adjudica l'obra a Construccions Fullà (15 gener 1982). El mobiliari també es renova: 677.779 ptes. per comprar arxivadors, làmpades... (5 març 1982).

Mentrestant, es van rebent lots de llibres que envia el Servei de Biblioteques de la Generalitat: 56 volums (11 juny 1982). Es renova la moqueta, que costa 243.204 ptes. (24 setembre 1982) i el jardí.

L'any 1983, la biblioteca entra a formar part de la Xarxa de Biblioteques de la Generalitat de Catalunya. Aquí comença la nova etapa d'esplendor de la biblioteca Joan Rigau i Sala. Acabades les obres de remodelació, es tria com a data per a la inauguració el 23 d'abril i hi assisteix el president de la Generalitat, Jordi Pujol.

23 d'abril de 1982, dia de la inauguració de la biblioteca. Segon per la dreta, Jordi Pujol, president de la Generalitat, dret al seu costat, l'alcalde de Vidreres, Josep Sala. D'esquerra a dreta, la primera dona és la germana del Sr. Rigau, la segona és la filla Anna Maria Rigau i, a continuació, hi ha el regidor Ramon Garriga. Al final de la taula hi ha el fill del Senyor Rigau, en Jordi Rigau (foto cedida per Ramon Garriga).

Les actes també recullen informacions anecdòtiques, com ara la picabaralla entre la bibliotecària Lluïsa Vidal i un grup de nens que anaven a la biblioteca a passar l'estona, conflicte que acabaria amb un petit incendi de la palmera del pati (26 octubre 1984); o la invasió de tèrmits, que obligarà a realitzar obres d'arranjament del mobiliari per tal de foragitar els paràsits (7 febrer 1986).

Els avenços tecnològics arriben molt a poc a poc. Fins al juliol de l'any 1987 tota la feina de la biblioteca s'havia de fer manualment. No és fins aquest mes que es compra una màquina d'escriure Olivetti, que costa 120.000 ptes. (24 juliol 1987). Caldrà que passin set anys fins que la bibliotecària sol·liciti un ordinador (24 febrer 1993); la impressora no arribarà fins a l'any següent (25 juliol 1994) i valdrà 96.000 ptes. La connexió a internet haurà d'esperar encara tres anys (30 setembre 1997).

El 1983, la biblioteca tenia un fons de 5.464 llibres, que anirà augmentant amb l'entrada a la xarxa de biblioteques i les subvencions derivades, i amb el pressupost ordinari de l'Ajuntament. A partir de l'any 1990, la bibliotecària aprofitarà totes les ofertes que es presenten per tal de comprar obres en llengua catalana, com ara la *Història Universal de l'Art* (130.000 ptes.) o la *Història de la Literatura Catalana* (67.000 ptes.) (16 febrer 1990). A partir del 1995 comença a haver-hi manca d'espai i s'han de donar de baixa alguns llibres i revistes. És evident que els temps canvien, i els fons de la biblioteca es van actualitzant: l'any 2005 comença l'adquisició de material audiovisual i de contes infantils en llengua anglesa.

Segons la Xarxa de Biblioteques, quan un poble sobrepasa els 5.000 habitants, li correspon un equipament superior: més espai, més personal i més serveis. Ja que

des de principis de l'any 2001, Vidreres va sobrepasar aquesta xifra, es va iniciar el nou projecte per a la nova biblioteca Joan Rigau i Sala: l'edifici es construeix al pati de Can Xiberta i avui dia ja és una realitat.

Segons les bibliotecàries

La primera bibliotecària va ser la Dolors Ruvirola. Un dia va rebre la visita de l'alcalde Ramon Gorbs, el qual li va demanar si es volia fer càrrec d'obrir la biblioteca unes hores a la setmana. Ella va acceptar la proposta, però el fet de compatibilitzar la seva feina de mestra a Calella amb l'atenció de la biblioteca va comportar que només s'obris els dissabtes a la tarda i els diumenges al matí. Recorda que hi havia una bona col·lecció d'obres clàssiques i també moltes novel·les juvenils; per això, el diumenge al matí, sortint de missa, la biblioteca s'omplia de joves que anaven a llegir una estona. També recorda que, durant un temps, molts lectors demanaven el mateix llibre. Es veu que un dia l'alcalde va interessar-se per aquesta obra, però va resultar que era un llibre prohibit pel règim franquista i va decidir de retirar-lo. Llàstima que la Dolors no recorda ni el títol ni l'autor!

L'Anna Maria Farriol va treballar només dos anys a la biblioteca: va plegar l'any 1968, quan es va casar. Encara recorda que a l'hora de tancar s'havia d'apagar el llum des de dins i llavors travessar tot el passadís exterior fins al carrer. Ja que era fosc i tenia por, esperava cada vespre que l'anés a buscar el seu promès. No hi havia lavabos, però sí una comuna que

es conservava de l'antiga escola de nenes. "Hi anava poca gent –diu–, i els pocs nens que hi entraven feien molt de xivarri i sovint els havia d'avisar". Encara guarda un bon record d'alguns lectors habituals, com ara en Francesc Babot i en Josep Xirgu.

La Maria Massa va substituir la seva neboda Anna Maria en la tasca de bibliotecària. Recorda que hi feia molta fred i que per escalfar el local només hi havia una petita estufa de butà. A més de fitxar els nous llibres, s'encarregava de la neteja. Encara li ve a la memòria que per endur-se un llibre a casa els usuaris havien de pagar una pesseta. El préstec era per a quinze dies, però algunes persones no eren gaire complidores i tornaven el llibre més tard.

En Frederic Bruget és l'únic bibliotecari masculí que hi ha hagut. Va començar aquesta feina els dimarts i els divendres al vespre, que eren els dos únics dies que tenia lliures, perquè, a part de treballar a la RAM, els altres dies de la setmana s'encarregava de l'entrenament de futbol, patinatge artístic i hoquei sobre patins. Explica que s'hi va estar uns cinc anys sense cobrar res i que amb la implantació dels ajuntaments democràtics el van substituir per

posar-hi una noia amb un horari més ampli i ja amb un sou.

La Maria Àngels Formiga tenia només setze anys quan es va presentar a la prova d'accés que convocava l'Ajuntament per fer de bibliotecària. No recorda exactament quan cobrava perquè li ingressaven els diners directament al banc, però sí que tota la feina s'havia de fer de forma manual. Hi havia el llibre de registre dels préstecs on havia d'apuntar el títol del llibre, l'autor i el nom i cognoms del lector. Treballava de cinc a vuit de la tarda i, alguns dies, el seu germà petit li anava a fer companyia i, de passada, matava els tèrmits que es menjaven els prestatges de fusta. L'any 1982 li va sortir una feina amb un horari incompatible i va deixar la biblioteca. No oblida que, abans de plegar, va haver d'embalar tots els llibres a causa de les obres de remodelació.

La Lluïsa Vidal és actualment la directora de la biblioteca Fages de Climent de Figueres, el seu poble, però ella es va estrenar com a bibliotecària a Vidreres. Encara estudiava quan es va presentar a les oposicions d'auxiliar de biblioteca que havia

Dolores Ruvira, la primera bibliotecària.

convocat l'Ajuntament. Recorda que l'alcalde (en Josep Sala) li concedia tot el que li demanava i que hi havia un regidor molt alt i molt amable (en Ramon Garriga, sens dubte) que l'anava a visitar cada tarda per veure si necessitava qualsevol cosa. Des de la biblioteca, va organitzar un curset de balls de saló juntament amb Joan Pérez Gras. Feia tantes activitats que l'Ajuntament li va posar una ajudant, la Mercè Rovira.

La Immaculada Pinero va ocupar el càrrec entre 1985 i 1987, en substituir l'anterior bibliotecària, fins que l'Ajuntament va convocar un concurs-oposició per cobrir la plaça de forma definitiva. Ella s'hi va presentar juntament amb sis o set persones més, entre les quals s'hi trobava la Gemma Ciuró, que va resultar la guanyadora de la plaça. M'explica que li va saber greu deixar la feina perquè li agradaven molt els nens i nenes que hi anaven a fer els deures. Actualment, l'Imma és mestra.

La història dels últims 20 anys de la biblioteca Joan Rigau i Sala és, en realitat, la història de bona part de la vida de la Gemma Ciuró. Des de l'any 1987 fins avui dia ella ha estat l'ànima de la nostra biblioteca.

Gemma Ciuró, l'actual bibliotecària.

La Gemma té molt clar que la biblioteca no és un lloc on ha de regnar un silenci absolut, sinó que per a ella és un "supermercat de la informació" i que la funció del bibliotecari és saber vendre-la. La seva tasca de tots aquests anys ha estat intentar convèncer els diversos equips de govern de l'Ajuntament per aconseguir ajudes i subvencions. Té un bon record del Premi de Dinamització Lectora que li va donar el Ministerio de Cultura l'any 1997. Va guanyar un lot de 300 llibres de literatura infantil i juvenil per la presentació de dos projectes: un taller per celebrar els 300 anys del relat de la Caputxeta Vermella i la realització d'un conte escrit pels mateixos nens per tal de desenvolupar la imaginació i la creativitat. La més curiosa de les anècdotes que m'ha explicat la Gemma té com a protagonista involuntari el capellà: un dia va entrar a la biblioteca per tornar-li un volum d'una enciclopèdia que unes persones s'havien endut sense permís feia tres mesos i no s'atreuen a lliurar-lo personalment. Ella li va preguntar el nom d'aquelles persones, però el capellà, prudent, va contestar-li que es diu el pecat però no el pecador.

La Gemma ha tingut un munt de substitutes en èpoques de vacances, de permisos d'estudis i de maternitat: l'Assumpció Aregay, la Natàlia Rocabruna (recorda que un dia va descobrir un dragó immens al sostre de la biblioteca i va haver d'avisar els vigilants municipals), la Montserrat Ciurana (no ha oblidat que el programa informàtic que utilitzava era tan elemental que, quan pulsava la tecla "S" de "sortir", se li esborraven les anotacions que havia fet durant tot el dia), la Sònia Gallego, la Maria del Mar Ferrer, la Maria Ciuró, l'Irma Soler (que, per desgràcia, va morir d'accident de trànsit l'agost del 2004), la Consol Pozo (que encara hi treballa) i la Mireia Pons. La Raquel Russo va guanyar la plaça d'auxiliar de biblioteca el juliol del 2006, però al cap de pocs mesos va demanar la baixa.

Ara, quan s'acaba d'inaugurar la nova biblioteca Joan Rigau i Sala al pati de Can Xiberta, és un bon moment per recordar la petita història de la vella biblioteca de sota l'edifici de l'Ajuntament.

PARLEM AMB...**Rosa Boada Daranas****Una vida dedicada a ensenyar**

GEMMA MASNOU

Aquest curs 2008-2009, Vidreres celebra el 25è aniversari del CEIP Salvador Espriu. Parlar del col·legi Salvador Espriu és, com no, parlar de la Rosa, una mestra lligada 25 anys a aquesta escola.

25 anys en el Salvador Espriu

A partir de quin curs vas passar a realitzar la tasca de directora?

Quan va inaugurar-se l'escola (encara que oficialment no s'ha inaugurat mai) el curs 1983-84 em van nomenar directora per a tres cursos, després ho vaig deixar, i el curs 1998-99 vaig tornar a accedir al càrrec, i ja recentment el maig passat em van nomenar per a quatre cursos més.

Així en total, quants anys portes com a directora?

Si no m'equivoco, dotze anys.

L'any 1983, amb l'obertura de l'escola Salvador Espriu, els mestres amb més antiguitat es van quedar a l'escola que hi havia hagut tota la vida, el Sant Iscle, i la nova generació de mestres, entre els quals hi havia la Rosa, amb 29 anys, van passar del Sant Iscle a la nova escola.

Per quin motiu se li va posar al col·legi el nom de "Salvador Espriu"?

El motiu exacte no el sé. Va ser l'Ajuntament qui el va triar. Quan nosaltres vam obrir l'escola, el curs 1983-84, ja era l'escola Salvador Espriu, encara que, llavors, molta gent li deia, i aquí al poble era conegut, com "el col·legi nou".

A banda de ser la directora del centre, també realitza la teva tasca de mestra...

Doncs sí, mai no he deixat de fer de mestra. Aquest curs faig els suports de matemàtiques a Cicle Superior, és la primera vegada que no sóc tutora d'una assignatura, ja que generalment feia les matemàtiques a 5è i 6è.

Durant aquests 25 anys, com a directora i com a mestra, quins canvis més importants has notat en la trajectòria del centre?

Canvis en 25 anys n'hi ha hagut molts, però jo els agruparia principalment en dos: d'una banda els compresos en el període 1993-96, que va ser quan vam començar a tenir pàrvuls, quan va deixar de fer-se 7è i 8è de l'antiga EGB i els alumnes d'aquesta edat van anar a l'Institut a fer 1r i 2n d'ESO i una bona part de la plantilla de mestres, els que feien classes als grans, van traslladar-se també a l'Institut; aquí vam notar un canvi gran.

D'altra banda, ha sigut en aquests últims cinc anys, quasi sense adonar-nos-en, que l'escola ha passat de ser una escola d'una línia (un nivell per curs) a ser una escola de dues línies (dos nivells per curs) i, al mateix temps, s'ha aplicat la 6a hora, cosa que ha dificultat, i dificulta moltíssim, la coordinació entre els mestres. Abans tots teníem el mateix horari, ara no és així, un comença a una hora, l'altre a una altra, cadascú té el seu propi horari. Aquella hora de 12 a 1 en què hi érem tots i que anava tan bé per coordinar, programar, parlar de com resoldre certes qüestions, aquella hora, ja no hi és.

Parlant en números, recordes quants alumnes es van escolaritzar en el primer curs 1983/84 i quants ho han fet en l'actual 2008/09?

I tant que ho recordo! Érem uns 250 alumnes i només hi havia 8 grups, això vol dir que a cada classe hi havia prop de 40 alumnes.

Aquest curs som 367 alumnes i 18 grups, poc més de 20 alumnes per classe i, encara que sembli impossible, ara és més difícil portar una classe.

Quants directors ha tingut el centre fins avui en dia?

Si no em deixo ningú, crec que de moment n'hi ha hagut 5: l'Assumpta Valls, en Jaume Call, en Quim Bayé, la Teresa Clapés i jo.

Durant aquests anys has treballat conjuntament amb molts altres mestres i molts, també com tu, vidrerencs. Recordes quins van començar amb tu i d'alguna manera vas ser els que vàreu engegar el funcionament d'aquest centre educatiu?

És clar que ho recordo: el curs 1983-84 érem l'Assumpta Valls, en Llorenç Solé i jo de Vidreres; també hi havia la Nuri Daban, la Nuri Coromines, en Francesc Casademont, que són mestres que sense ser de Vidreres han treballat molts d'anys a Vidreres; en Francesc i la Nuri Daban encara hi treballen. El curs següent, el 84-85 va incorporar-se en Quim Bayé i el 85-86 la Clara Perxachs i en Jaume Call, a partir d'aquí s'hi va anar afegint altra gent.

Actualment, dels que van començar en els seus inicis, quins mestres seguís actualment en el centre?

En aquests moments, seguim en el centre des del primer curs, la Nuri Daban, l'Assumpta i jo, fa 25 anys que treballem en el Salvador Espriu, però totes tres havíem treballat ja abans al Sant Iscle. Una altra persona que no és mestra, però que també treballa des del primer dia al centre, és la Dolors Garcia, la cuinera.

Amb l'arribada de la Reforma Educativa a partir de l'any 1992 ets vas plantejar l'opció de passar a treballar al primer cicle de Secundària com altres mestres en el seu moment van decidir fer o sempre vas tenir

La Rosa al pati del Sant Iscle al curs 60-61

molt clar quedar-te i continuar la teva tasca a Primària?

Sí, m'ho vaig plantejar, fins i tot diré que durant un curs vaig estar dubtant, però l'escola va pesar molt més i vaig decidir quedar-me i la veritat és que crec que aquest és el meu lloc.

Com es porta això de treballar en el mateix poble on s'ha nascut i viscut sempre?

A mi no m'ha comportat cap problema. La majoria de pares saben diferenciar quan estàs a l'escola treballant i quan estàs al poble comprant o participant en les activitats. Crec que ho he sabut portar força bé.

Explica'ns alguna anècdota que hagis viscut a l'escola.

Tinc una anècdota que, mirat des de la perspectiva actual, sembla increïble per qüestions, sobretot, de responsabilitat. Cap al curs 1984-85, més o menys, vam començar a anar de colònies (cosa que abans no es feia), en aquest aspecte vam ésser pioners. Hi anàvem els dissabtes perquè els pares no diguessin que els seus fills perdien massa dies. Els nens i una mestra anaven amb l'autocar i una altra mestra i la Dolors, la cuinera, amb cotxe particular per poder portar tot el que necessitàvem per a aquells dies, des de la carn, la fruita, els productes de neteja, etc. Entre la Dolors i nosaltres fèiem les activitats per als

nens i nenes; eren uns dies esgotadors. Però tinc un record inoblidable d'aquelles colònies, amb aquells nens tan agraïts i il·lusionats.

Ara recordo també una altra anècdota molt divertida. Un dia que plovia molt vaig anar a acompanyar un nen de 3r a casa seva i de camí ens vam parar a la bústia de davant a Can Furroy i li vaig dir al nen "tira la carta" i el nen, em va contestar: –Rosa la tiro?– sí tira-la, i ell sí que agafa la carta i la tira a l'aire amb tanta mala sort que va caure dins un bassal. És clar, em va faltar dir-li que la tirés a la bústia. El nen ja va fer el que li vaig dir!

La Rosa, d'alumna a mestra

Com recordes el teu pas com a alumna per l'escola?

A la meua època tots els nens i nenes del poble anàvem al col·legi Sant Iscle. Era una alumna un xic xerraire, però tenia molt d'interès per tot el que feïem a l'escola. Acadèmicament era força bona. Però si alguna cosa destacaria és que en aquella època vaig fer grans amigues i dic amigues perquè, llavors, l'escola no era mixta, les aules dels nens eren en un costat de l'escola Sant Iscle i les de les nenes, a l'altre costat. Hi havia el pati dels nens i el de les nenes. Per tant, si eres nena, només et relacionaves amb nenes i, si eres nen, només amb nens. També vaig adquirir valors com ara compartir, ajudar, tolerar. Tinc un bon record del meu pas per l'escola.

Què et va portar a fer-te mestra?

No ho sé. Des que tinc ús de raó sempre he dit que volia ser mestra. De petita, quan jugàvem, ja volia ser sempre la mestra. La meua germana no ho podia ser mai, sovint ens enfadàvem per aquest motiu. Quan vaig ser més gran i vaig anar a Girona a estudiar, no em va costar gaire decidir-me. Ho tenia clar.

Primer vaig fer el Batxillerat lliure al Sant Iscle fins als 12 anys; dels 13 als 16 anys vaig acabar els estudis de Batxillerat a l'Institut Vicens Vives de Girona. Després vaig estudiar el COU i, seguidament, vaig anar a la facultat, 'La Normal', a estudiar el Magisteri i obtenir la qualificació de diplomada en Matemàtiques i Ciències Naturals.

De quin mestre i/o professor en guardes un especial record en la teua etapa com a alumna?

En especial de la Srta. Carolina Juandó i de la Srta. Leonor Desvilar, que primer van ser les meves mestres, i després les meves companyes de professió, a l'escola Sant Iscle. Les dues van ser excel·lents mestres i molt bones companyes. Precisament va ser la Srta. Carolina qui em va proposar i animar a agafar la direcció del Salvador Espriu.

Abans d'ensenyar a Vidreres, vas passar com tots els mestres per altres poblacions. Com van ser els teus inicis com a mestra?

L'any 1975-76 vaig començar a treballar de mestra a Cassà de la Selva, però només va ser un mes. Després ja vaig passar a una escola rural de Vulpellac, on jo sola tenia cap a una cinquantena de nens i nenes des de P3 a 8è. La meua estada a aquesta escola rural va ser una experiència molt enriquidora, perquè a part de la tasca d'ensenyar vaig haver d'aprendre a fer moltes altres coses i molt diverses. Recordo que a l'escola no hi havia timbre com ara, i cada matí sortia a fora a picar de mans per donar l'entrada a tots els alumnes. En tenir jo sola alumnes de totes les edats i, a més a més, junts en una mateixa aula, agrupava els nens i nenes per coneixements o, altres vegades, per edats i els distribuïa en seccions, i amb les tres pissarres que hi tenia a l'aula hi repartia diferent feina per a cada secció.

Després, el curs 1976-77 vaig entrar a treballar ja a Vidreres al col·legi Sant Iscle, on vaig estar de mestra a P-4, a 3r i vaig ser també paral·lela del Sr. Mustera a 5è; i a partir del curs 1983-84 ja a l'escola Salvador Espriu feia classes a cicle mitjà i més endavant a cicle superior.

Tasca de direcció en un centre

Si haguessis d'animar un mestre/a a ser director, quin consell des de la teua pròpia experiència li donaries?

No m'agrada massa donar consells, però de la manera que jo ho visc, ser director d'escola no és només una feina, és viure l'escola, és implicar-te en un projecte, és sentir-te part de l'escola; li diria que si no ho veu així, que no ho faci.

Quin perfil o quines característiques creus que ha de tenir un director/a d'un col·legi de Primària?

En diré unes quantes, però això no vol dir que jo les tingui. Crec que s'ha de tenir força capacitat de treball, s'ha de ser organitzat, s'ha de tenir molta energia. També és important tenir autoritat i ser força tolerant i comprensiu.

De les moltes facetes que et toquen fer com a directora, quina tasca consideres que és la més feixuga o la de més responsabilitat...?

Últimament, una de les tasques més feixugues és el tracte amb certs pares. Abans, si el mestre/a avisava un alumne, els pares li donaven suport. Ara, cada dia es qüestionen més les decisions que prenen els/les mestres i els hi és fàcil desautoritzar-te. Jo voldria aprofitar aquest punt per fer una reflexió i és que els mestres volem el millor per als nostres alumnes, igual que els pares, o sigui, que el que hem de fer és anar a l'una per aconseguir-ho. Hi ha pares que creuen més el que els hi diu el seu fill que no pas el que els diu el mestre/a. I crec que s'equivoquen.

Des de la teva experiència, què creus que és més necessari en la tasca de ser directora: vocació per educar i/o capacitat per gestionar?

Crec que les dues condicions són necessàries, però si em diguessin que en triés una, triaria la vocació per educar. Sens dubte, a l'hora de dirigir l'escola, a mi personalment, m'ha estat molt més necessari ser mestra que saber gestionar. Una escola no és una empresa i espero que no ho sigui mai. És necessari que mantingui sempre un tarannà democràtic i no jeràrquic.

És el mateix educar vint-i-cinc alumnes de cop que educar un fill?

No, no és el mateix, ni crec que ho hagi de ser. La relació que un nen/a té amb els seus pares és diferent de la que té amb els seus mestres. Un alumne, el tindràs com a màxim dos o tres cursos, el teu fill/a, tota la vida.

Ha de recaure en l'escola tota la responsabilitat d'educar un fill/a?

Catègòricament no, l'educació d'un nen o nena ha de recaure principalment en la seva família i és que jo, com a pare o mare, no voldria que ningú m'arrebassés aquest dret. Estic d'acord en què l'escola eduqui (no només ensenyi), però no en què sigui un deure exclusiu.

Com a mestra i mare et va tocar tenir algun dels teus fills com a alumnes?

Sí, vaig tenir l'Anna, la meva filla a classe, però opino que si pots escollir és millor no tenir-lo i ho dic pel fill, no per la mestra. Després amb en Jordi, el meu altre fill, no hi vaig coincidir mai.

Com veus l'escola del futur?

Crec que hi ha d'haver canvis. El sistema educatiu ha d'estar més deslligat de la política. No és normal que cada vegada que hi hagi un canvi polític comporti canvis en el sistema educatiu. En aquests últims anys encara no hem paït una reforma que ja en tenim una altra a sobre, i així és molt difícil treballar.

Hi ha vegades que tinc la sensació que ens trobem en vaixell sense rumb. Necessitem que es defineixi bé un model amb l'objectiu clar a seguir. I això, sens dubte, ha d'anar acompanyat, en el dia a dia, per fomentar entre tots, escola i família, la cultura de l'esforç en el nen que en aquests darrers anys sembla estar-se perdent.

Avui en dia, veiem com hi ha un greu problema de "tant se me'n fotisme" de molts ciutadans respecte de la política, per la falta de credibilitat de molts polítics, per la seva manca de criteri i per no saber posar, a vegades, el bé comú per sobre del bé particular o partidista.

Cal recordar i remarcar que tots els partits polítics adquireixen uns compromisos socials, ètics i morals, tant envers els seus votants com envers la societat en general. No obstant això, la ciutadania veu com dia a dia aquests compromisos passats, presents i futurs moltes vegades queden endreçats al calaix o s'intenten amagar, ja sigui fruit de la indecisió per prendre decisions o ja sigui per quedar bé segons el moment. Aquestes malsanes actituds per desgràcia fan palesa una alarmant manca de responsabilitat i sensatesa que al nostre entendre poden resultar molt perilloses per a la credibilitat de la democràcia actual. Per desgràcia, el ciutadà veu massa sovint aquestes actituds reflectides en polítics, l'objectiu dels quals és desacreditar i posar traves a la feina dels altres companys, malgrat saber perfectament que la seva actitud repercuteix en el benestar i la prosperitat de la societat en la qual viuen i conviuen diàriament.

Sortosament encara, en aquesta societat, la gent del carrer veu amb alegria i esperança com hi ha polítics dignes d'admiració, que amb treball responsable, bones maneres, respecte cap a les persones i assumint riscos sense desentendre's dels seus votants ni de la societat, mira de tirar endavant la tasca per a la qual ha estat elegit.

Perquè al cap i a la fi els ciutadans, i tant de bo quedés clar d'una vegada a tota la classe política, no volen que els polítics es desacreditin els uns als altres, sinó que facin propostes sensates, cooperin entre si i passin de les paraules als fets de manera oberta i ben intencionada amb l'únic objectiu de donar un servei útil i honest a la societat.

I és en aquests moments de dificultats econòmiques, com l'actual, a on la gent més desitja que els seus representants polítics responguin, demostrin el compromís sensat i solidari envers la ciutadania, deixin de fer-se la punyeta i vagin tots a una. Perquè a l'igual com succeeix en el terreny de les relacions humanes, on els vertaders amics es coneixen en les adversitats, també en el món polític, és en els moments de dificultat quan descobrim qui és polític per compromís i vocació i qui és polític per simple ambició i oportunisme, o sigui, qui és que actua tenint sempre present les bones maneres, el joc net, la coherència, la col·laboració, la humilitat i la crítica constructiva i responsable, vingui d'on vingui i sigui del color que sigui.

Com a grup, seguirem treballant com fins ara, perquè creiem que estem treballant en la bona direcció per tirar endavant projectes del passat, millorar el dia a dia i avançar amb pas ferm cap al futur del nostre poble. Volem, doncs, aprofitar un cop més aquestes línies, per intentar transmetre uns valors universals i una actitud davant la vida que ajudin a generar un esperit crític i participatiu per mantenir viu l'interès de la gent amb la política.

"No es pot demanar segons què, a segons qui"

Jordi Pujol

Des de fa uns mesos, hem pogut observar que el govern municipal de Vidreres no funciona, segurament, causat per la manca d'idees, cansament i manca de ganes de treballar. Des del punt de vista de les vidrerenques i vidrerençs, el mal ambient que es respira a la casa de la vila pot ser culpa de la prepotència d'alguns que utilitzen la frase "*Nosaltres en sabem més*", i per la imposició de criteris i enrocament continuat dels altres.

Podem veure que l'enamorament que van tenir al principi, s'està esvaint. Diuen que quan una persona s'enamora passa per 3 fases (enamorament, constatació de mancances i acceptació), ara mateix es troben al final de la segona fase, tot iniciant la tercera.

La primera, per a l'actual equip de govern, va començar després que es trenqués el primer pacte, PSC-CiU, pacte que es va trencar perquè no s'havien especificat bé les coses abans. "*Vidreres is different*". El nou govern es va posar a treballar de seguida i els dos partits que l'integren, PSC-ICV, semblava que tenien l'empenta suficient per tirar endavant un Ajuntament, llavors i ara, mancat de moltes infraestructures, polítiques socials, etc. Aquesta empenta que portaven va desaparèixer molt ràpidament.

La segona fase va començar quan uns van començar a veure que els altres utilitzaven certa prepotència i, a més, no estaven per la labor de treballar el temps que havien de dedicar a l'Ajuntament i, per als altres, quan van començar a veure que molts projectes i estudis no servien per a res i que el radicalisme estètic que estaven començant a imposar a l'Ajuntament no era bo per a les arques municipals. Tot això desemboca, pels dos costats, a tenir ganes de buscar nous aliats per continuar governant o per formar un nou equip de govern, sembla ser que ningú no ha trobat aliats. Volem recordar al PSC que són 4 regidors i no 7, com sempre s'han pensat erròniament. La tercera i última fase, que és la que creiem en què es

troben actualment, serà la que ens dirà si la coalició decideix continuar endavant o trencar el pacte. De moment hi ha hagut un seguit de missatges via diaris, espirals de tensió per a temes puntuals, un rerefons amb el Parc d'Activitats, entre altres coses, que fan pensar que el futur del govern municipal estigui trontollant, que tot penja d'un fil. Això provoca incertesa i provisionalitat i ens podem trobar amb alguna sorpresa el dia menys pensat.

La nostra feina

La nostra feina, i per això ens vam presentar, és la voluntat de servir al poble de Vidreres. Nosaltres no podem construir escoles, fer sales polivalents, fer créixer el poble amb l'equilibri que necessita, fer polítiques socials..., però sí que podem intentar fer que els que actualment governen facin les coses ben fetes.

Des de la nostra posició hem aconseguit, entre moltes d'altres coses, que l'Ajuntament assumeixi el cost de soterrar les línies elèctriques i telefòniques de la zona del casc antic a on actualment s'hi estan fent obres. Per cert, creiem que aquest soterrament l'han d'assumir les empreses responsables d'aquest servei. Els regidors d'urbanisme, el dia del ple extraordinari celebrat a principis de setembre, es van presentar amb la intenció de no parlar d'aquest punt, i parlar-ne més endavant, el que hagués significat que els veïns s'haguessin trobat havent de pagar més del que tocava.

També hem defensat el *no desenvolupament* d'un pla urbanístic, començat a l'anterior legislatura per ERC i modificat per l'actual equip de govern PSC-ICV, per a la construcció de 400 pisos protegits a l'entrada de Vidreres. És una "núvia molt lletja que l'hauran de vestir molt maca," perquè la construcció d'aquests pisos representaria la creació d'un *ghetto*, encara que els que governin, s'entestin a negar-ho. Això seria un Goba 2 multiplicat per vint. I sinó, que donin un vol per "la Mina" de Barcelona.

CENS DE POBLACIÓ

Del 16 de juny al setembre de 2008

La població de Vidreres ha augmentat en 44 habitants. Ha passat dels 7.625 del mes de juny als 7.669 del mes de setembre de 2008. D'aquests 4.023 són homes i 3.646 són dones

Font: Padró Municipal d'Habitants

L'habitatge de protecció oficial

Acabem de contractar un pla local d'habitatge, amb la finalitat de treure a la llum quants habitatges fan falta a Vidreres, per a quines rendes (qui se'ls pot pagar als preus actuals i qui no), de quina mena i a quins llocs –entre els pendents d'urbanitzar– s'hauran d'edificar.

De moment recordem que tenim concertat amb la Generalitat la construcció de 30 apartaments per a joves que s'emancipin (lloguer de 5 anys màxim), al solar de l'antic escorxador. Anem a tramitar una modificació del Pla General per poder-ho fer i ja està encarregat el projecte constructiu (tres plantes, respectant l'escorxador).

Recordem també que la Generalitat va decidir promoure una "àrea residencial estratègica" (ARE) al sector del costat de l'institut, front al Rec Clar. Vam rebre la decisió amb satisfacció perquè es podrien posar a la venda habitatges de protecció oficial (uns 150 dels 300 possibles), en un poble on ara no pots trobar-ne cap, i perquè la promoció a càrrec de la Generalitat facilita molt les coses. Per exemple, permet resoldre problemes del sector, com obrir el vial de circumval·lació que ha de seguir el Rec Clar fins a connectar amb la zona del col·legi Salvador Espriu, ja que permet un bon projecte de zona verda que recuperi la ribera del Rec Clar per al gaudi de tothom, o pot reservar algun solar més d'equipament junt a l'IES.

La sorpresa ha estat quan els urbanistes contractats per la Generalitat ens han presentat la proposta d'urbanització: edificis de tres, quatre i cinc plantes... tot i que els vam advertir que la majoria de grups polítics volem conservar un caràcter de poble a Vidreres i que per això volem un màxim de 3 plantes.

Ara la Generalitat aprovarà inicialment el pla parcial, després l'exposarà al públic i vindrà l'hora de la veritat, ja que per posar-lo en marxa només es pot fer amb un conveni entre Generalitat i Ajuntament. És a dir, sense l'acord municipal no hi haurà ARE.

El nostre grup hem decidit que no donarem suport a una promoció amb edificis de més de tres plantes, a no ser que arquitectes de confiança ens justifiquin que en aquest lloc concret més de tres plantes no hi fan mal (no creen "efecte pantalla" ni sensació de densitat) i això convenç a la majoria del Ple.

Per això necessitem aquest pla de l'habitatge, per poder parlar amb la Generalitat de què ens cal i què no, amb total independència i coneixement de causa. Doncs l'ARE, com el Parc d'Activitats, ens arriba sense una planificació territorial prèvia (per què aquí i no en un altre lloc?). Tot i que necessitem habitatge de protecció oficial, no sabem quant ni a quin ritme.

En qualsevol cas, l'ARE haurà de ser al servei de les necessitats pròpies de Vidreres, no d'altre lloc. Si sentiu que són pisos "per als gitanos de la Mina", no en feu cas: o és paranoia, o és demagògia interessada.

Ahora, si més no, aquest projecte d'urbanització podrà servir per posar sobre el paper una bona solució per a la façana del poble, davant el Rec Clar i el Rieró. Ha posat en evidència que l'Ajuntament ha de donar una solució única a aquesta zona de contacte entre el sòl urbà i el no urbanitzable que tenim entre el CAP i camp de futbol, seguint les rieres. No es pot urbanitzar a trossos, s'ha d'harmonitzar com ha de ser el vial de circumval·lació i la zona verda que dona a les riberes, tot respectant, integrant i millorant aquests espais naturals que ens envolten.

Un any i mig en “estat de xoc”

GLÒRIA SELIS I MASNOU - CONVERGÈNCIA I UNIÓ

Benvolguda alcaldessa,

Durant aquest mes d'octubre farà ja un any i mig que sou al capdavant de l'Ajuntament de Vidreres. No dubto de les vostres intencions i les de tot l'equip de govern municipal, ben al contrari: en el vostre programa i en el full de ruta i de pla de xoc que us vàreu fixar en entrar al govern ho deixàveu ben clar, i per altra banda, ningú no s'embolica amb la feina de dirigir tot el poble si no és amb les ganes de fer les coses ben fetes i amb la intenció de fer d'aquest poble un espai on tothom pugui viure-hi bé.

Ara bé, si després del temps que ha transcorregut, haguéssim de passar comptes, tinc la percepció que més enllà de les bones intencions inicials i de l'empenta –que per cert va durar ben poc– dels primers dies, no hi hauria gaire res més.

Creiem que aquesta és una etapa delicada, amb algunes dificultats per governar i molts conflictes dins el nostre terme municipal –sovint generats per la vostra manera de fer– que han fet que grans projectes que encara no sabem com acabaran, i ni tan sols si acabaran, passessin al davant del dia a dia. Ara bé, sabeu què passa?

Que molts veïns no tenim la percepció que aquells que vàreu prometre fer de Vidreres un bon lloc per viure, per treballar-hi, educar-hi la mainada, ens estigueu proporcionen el lloc que tots els veïns i veïnes ens mereixem. Repeteixo el que he dit abans: sembla com si des de l'Ajuntament, de la cadira del despatx estant, hi hagi més interès per anar sortint del pas dels conflictes –Déu n'hi do els que hi ha hagut al llarg d'aquests mesos–, sovint generats per la vostra gestió, que no per anar dissenyant el poble que Vidreres havia de

ser, segons aquell pla de xoc, que alguns de nosaltres conservem en un calaix de casa.

Ara fa un any i mig de la vostra entrada al capdavant del govern i “no ho dubteu”, res no ens hauria plagut més, al grup de CiU a l'Ajuntament i a mi mateixa com a portaveu del grup en aquest Consistori, que pensar en què tot funcionava més o menys bé, que la gestió municipal estava en bones mans i que aquells en qui el poble n'havia delegat la responsabilitat el que més els preocupava era el benestar dels veïns. Ningú no pren la decisió d'encapçalar una llista per assumir durant quatre anys la trajectòria de tota una comunitat amb la intenció de no fer res i encara menys de fer les coses mal fetes.

Ara, després del temps passat, seguim sense dubtar-ne, però sovint, quan sortim al carrer o algun veí o veïna ens exposa les problemàtiques que impedeixen el benestar quotidià propi i d'altres persones, les aparences i allò que sentim a dir podrien arribar a menar-nos a la conclusió contrària i no podem deixar de preguntar-vos per què els carrers són bruts; per què hi ha una deixalleria encallada; per què encara hi ha canonades de la xarxa de distribució d'aigua que es rebenten i per què no s'han renovat; per què encara no s'ha informat al veïns sobre els nous dipòsits i per què no s'han rehabilitat els aparcaments de Can Xiberta.

En definitiva, moltes qüestions a una situació que no sabem si es deu a l'estancament, a la deixadesa o a un sistema de prioritats que a molts ens resulta incomprendible. Potser podríeu, ara que disposem d'una empresa de comunicació i d'un diari local (que es veu que sí que eren prioritaris), aprofitar la infraestructura i fer-nos cinc cèntims dels interrogants exposats.

Premis amb la Targeta Comerç a Vidreres

ASSOCIACIÓ DE COMERCIANTS I EMPRESSES DE SERVEIS DE VIDRERES

Durant la Festa Major, l'Associació de Comerciants i Empreses de Serveis de Vidreres (ACESV) ha fet entrega de 2 caps de setmana per a dues persones a Port Aventura als veïns premiats per les seves compres amb la Targeta Comerç. Aquesta acció s'emmarca dins la campanya de llançament de la Targeta Comerç que promou la Federació de Comerç de la Selva a través dels més de 600 establiments que representa.

Moment de l'entrega dels viatges a Daniel Cachinero González i Jessica Bueno Aguilar.

A més d'aquests premis, properament s'entregaran els vals de 300 euros en viatges corresponents als premis de la campanya d'estiu i que es podran canviar a les agències Marbrava Tours i Viatges la Selva de Vidreres.

Si vas fer compres amb la Targeta Comerç per valor de 50 € o més durant el mes abans de la Festa Major, tu podries ser un dels 3 propers afortunats!

Festa del Cava & Salsafí: canvi de data

Es comunica que aquest any la Festa del Cava & Salsafí coincidirà amb la diada de Sant Iscle, patró del municipi. Aquest canvi de calendari, acordat per la Junta i proposat per la Comissió de Festes, vol ampliar l'oferta d'activitats que s'ofereixen durant la festa petita del municipi i generar un marc lúdic adient per a la celebració de la Festa. Us hi esperem a tots!

La Targeta Comerç es pot demanar gratuïtament en qualsevol dels establiments associats i permet als seus usuaris utilitzar-la com una targeta de crèdit i de dèbit més –independentment de quina sigui l'entitat bancària–, i beneficiar-se de descomptes, regals i altres tipus de promocions.

associació de
comerciants i
empreses de
serveis de
vidreres

L'ACESV promourà una campanya per la reducció dels residus

ASSOCIACIÓ DE COMERCIANTS I EMPRESES DE SERVEIS DE VIDRERES

Els impactes de les bosses de plàstic de nansa d'un sol ús repercuteixen tant en el medi natural com en el medi urbà, sobretot a través de la generació de brutícia i els efectes en els processos de gestió de residus. La població és el consumidor final de les bosses de plàstic però també en són responsables altres sectors, com el comerç, que han contribuït a generar-ne l'hàbit de la seva utilització i, per tant, han de fer esforços per desincentivar els seus clients a utilitzar-les desmesuradament. Per això l'ACESV, conjuntament amb la Federació de Comerç de la Selva, iniciarem una campanya mediambiental de sensibilització i prevenció de residus domèstics encaminada a la reducció de l'ús de les bosses de plàstic.

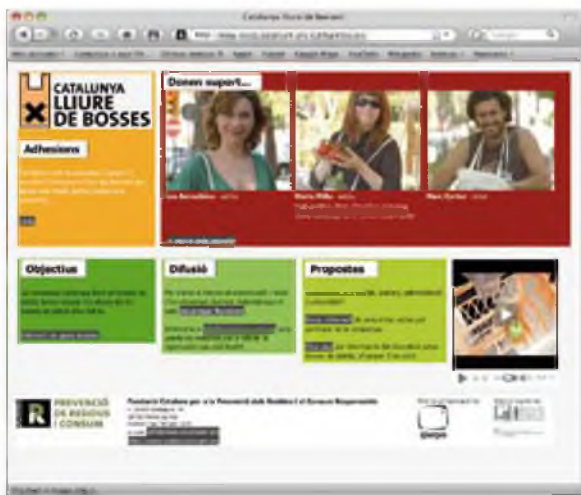
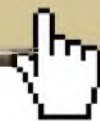
problemàtica de l'excés d'envasos i embolcalls de la nostra societat i introduir entre els establiments associats el factor mediambiental com un valor afegit de qualitat del comerç de proximitat de la Selva interior, tot promovent i difonent entre els consumidors i consumidores nous hàbits de consum més responsables socialment i ecològicament.

Aprofitant l'extensa xarxa del teixit comercial de la comarca, els establiments adherits a l'ACESV disposaran de bosses reutilitzables per regalar als seus clients amb la presentació d'un val bescanviable i n'incitvaran la seva utilització.

Comerç natural, Comerç La Selva.

Més informació:

<http://www.residusiconsum.org/catlliurebosses/>
<http://www.fcs.cat/>

Activitats realitzades

Exhibició de Country

El diumenge 6 de juliol, a la mitja part del ball, la Isabel Tomàs i el seu grup de companys de ball, van oferir-nos una exhibició de *country*. Tots ballen extraordinàriament bé.

Torneig amistós de Petanca

El divendres 18 de juliol es va celebrar a Lloret de Mar un partit amistós de petanca. Van participar els casals de Blanes, Lloret, Tossa i Vidreres. Va haver-hi premis de participació per a tots. Ens vam sentir, comenten unes jugadores del nostre Casal, molt ben acollits i ens ho vam passar molt bé. Volem aprofitar per animar tothom perquè s'apunti i vingui a jugar a petanca amb nosaltres. Podeu dirigir-vos al Casal de Jubilats o al Centre Cívic. Us hi esperem...

Excursions

El dimecres 13 d'agost vàrem sortir de Vidreres en direcció cap al Montseny. El Parc Natural del Montseny ofereix moltes possibilitats per fer excursions i caminades o simplement per passejar, fruit d'un paisatge de gran qualitat. Vam anar al Centre d'Informació Can Casades a la Vall de Santa Fe, on vam poder gaudir d'un instructiu i amè audiovisual "Les quatre estacions al Montseny". Realment és digne de veure. A continuació vàrem fer una visita a Viladrau, una de les poblacions més boniques del Massís del Montseny. Després vam dirigir-nos cap a Sant Feliu de Buixalleu per dinar. Vàrem ballar, com de costum, i tornar cap a casa.

Diada del Soci 2008

El dijous 18 de setembre vam celebrar la nostra Diada del Soci d'enguany. Un total de 165 socis vam dirigir-nos, amb autocars, al restaurant El Molí de la Selva, on tingué lloc el dinar de germanor. Després de la corresponent sobretaula, el duet musical Àngel i Pol ens va oferir un excel·lent repertori de ballables amb el qual vam posar fi a la nostra festa.

Activitats que es realitzaran

Taller "Amics Lectors"

Per gentiles de "Fundació la Caixa", tindrà lloc en el nostre Casal el taller de lectura "Amics Lectors".

Inici: 30 setembre 2008

Final: 16 desembre 2008

Horari: cada dimarts, de 4 a 2/4 de 6 de la tarda

Dinamitzador: David Hernández

Llibre: "Historia de una maestra, Josefina R. Aldecoa".

El taller és gratuït per a totes les persones interessades.

Excursions

El dimecres 15 d'octubre tenim programat anar cap a Reus per visitar el Parc Samà. L'arquitecte encarregat de l'obra fou Josep Fontseré, autor del Parc de la Ciutadella de Barcelona. Després de la visita ens dirigirem al "Gran Bufet de Cambrils" per dinar. Ja de tornada farem una paradeta sorpresa, i cap a Vidreres.

El dimecres 12 de novembre, sortirem en direcció Vic per parar-nos a esmorzar a La Gleva. Tot seguit anirem a visitar el Museu del Coure. Aquesta excursió, tal com anunciàvem en el Rec Clar núm. 42, s'havia projectat per al dimecres 16 de juliol i no es va poder fer. La farem el mes de novembre, si no surt cap entrebanc.

El mes de desembre, per al dimecres dia 17, prepararem, com cada any, una excursió de preNadal. De moment, encara no tenim res definit.

Entre els mesos de juliol i setembre (tenint present que hi ha el període de vacances enmig), les diferents seccions de la nostra entitat han dut a terme les següents activitats:

Secció: L'Ateneu

El dia 26 de setembre el president de Justícia i Pau, Arcadi Oliveras, va oferir-nos una conferència ben interessant. Va ressaltar les contradiccions i els interessos que hi havia darrere el sistema capitalista i va evidenciar la manca de sensibilitat dels països "occidentals"

Arcadi Oliveras. Conferència a la sala d'actes el dia 26 de setembre. Foto: JB

en aportar solucions per millorar la pobresa i les penúries del "tercer món". A la seva xerrada, el professor d'economia aplicada a la Universitat Autònoma de Barcelona va parlar-nos de la seva visió sobre l'actual crisi que fa trontollar l'economia dels principals països desenvolupats. Ens en quedem amb una frase ben concoent: "El sistema capitalista és aquell que privatitza els beneficis i socialitza les pèrdues".

Secció: El cinefòrum

Després del parèntesi de l'estiu, el retorn a l'activitat per a la secció del cinefòrum es va fer el dia 19 de setembre amb una de les millors pel·lícules de la història del cinema: "Fellini 8 i mig", dirigida per Federico Fellini. En aquest film, considerat com una biografia del propi Fellini, vam veure desfilars actors de la talla de Marcello Mastroianni o

Claudia Cardinale; vam poder escoltar l'excel·lent música de Nino Rota i vam poder contemplar els famosos personatges fellinians. El fòrum posterior a la pel·lícula fou, per a molts dels assistents, ben clarificador.

Secció: Les sortides lúdiques i culturals

Ruta literària a Romanyà de la Selva el dia 12 de juliol. En commemoració de l'Any Rodoreda. Foto: JB.

Tot i les vacances d'estiu, aquesta secció ha continuat programant activitats. El dia 12 de juliol es va organitzar una ruta literària a Romanyà de la Selva que, amb motiu de l'Any Rodoreda, ens portà per diferents indrets que formaren part del món literari de Mercè Rodoreda durant els darrers anys de la seva vida. Una rapsode ens en llegí diferents textos que ens ajudaren a reconèixer els llocs retratats per l'autora.

I per als dies 29, 30 i 31 d'agost, es va preparar una sortida a l'Expo Saragossa 2008. Els assistents vam visitar els pavellons de l'Expo i vam gaudir de

Sortida a l'Expo Saragossa 2008. Imatge presa durant la visita al palau de l'Aljaferia el 31 d'agost. Foto: JV.

les activitats lúdiques programades per a aquest esdeveniment: "El despertar de la serpiente" del Cerc du Soleil, "El Hombre vertiente" o "Iceberg, sinfonía poético visual" de Calixto Bieito... També vam poder redescobrir alguns llocs ben interessants i bonics de la ciutat de Saragossa: la seu vella, la basílica del Pilar, el palau de l'Aljaferia i les restes del teatre romà Caesaraugusta.

Secció: Els costums i les tradicions

Com diu la tradició, després de la festa major s'ha d'organitzar la festa del Tornaboda i, per això, el dia 14 de setembre la nostra entitat va preparar el correaigua, la festa de l'aigua i la berenada popular. Enguany, però, vam introduir algunes novetats interessants: la ruixada als hereus i les pubilles, i la participació d'un grup de batukes que també va amenitzar la festa. I com cada any, hem comptat amb la col·laboració de l'Ajuntament, la brigada municipal, els

vigilants, la comissió de festes, els grallers de Vidreres, en Lluís Vilaplana, en Ramon Delemus, la Bodega Ca la Fina, Can Batallé, Xocolates "Carlemany", les pubilles i els hereus de Vidreres... Des d'aquí, volem agrair-vos a tots la vostra ajuda, com també la participació i el suport que ens heu donat els socis i els veïns del poble. A tothom... moltes gràcies.

Els hereus i les pubilles a punt de ser remullats a la festa del Tornaboda. Dia 14 de setembre. Foto: JB.

I per al quart trimestre (d'octubre a desembre) ja tenim programades les següents activitats:

Secció de L'Ateneu:

24 D'OCTUBRE:

Conferència de Francina Carles:
"Dones a la guerra civil"

7 DE NOVENBRE:

Conferència de Dolors Úbeda:
"La intel·ligència emocional"

28 DE NOVENBRE:

Conferència de Núria Tió:
"Fantasies eròtiques"

Secció: El cinefórum

17 D'OCTUBRE:

"Invasiones bárbaras"

Director: Denys Arcand

14 DE NOVENBRE:

amb motiu de la festa de Sant Iscle

Projecció de curtmetratges vinculats a Vidreres

Coorganitzat amb Nanook

21 DE NOVENBRE:

"Dogville" - Director: Lars von Trier

19 de desembre: "Good Bye Lenin"

Director: Wolfgang Becker

Secció: Les sortides lúdiques i culturals

25 D'OCTUBRE:

sortida a Barcelona per anar a veure el musical
"Spamalot", dirigit pel Tricycle.

16 DE NOVENBRE:

Amb motiu de la festa de Sant Iscle

Visita guiada al castell de Sant Iscle

Secció: Els costums i les tradicions

21 DE DESEMBRE:

Caga Tió popular

Us agraim la vostra participació en totes les activitats programades i confiem que ens acompanyareu en les d'aquest proper trimestre.

Moltes gràcies.

Projecte Solidari i Participatiu de Cooperació per al Desenvolupament

MONTSE CIURANA, MONTSE VILA I ISIS LLINÀS (GRUP INTERCULTURAL JAMIA KAFO)

Grup Intercultural Jamia Kafo

Les pluges van arribar a Kedougou amb una intensitat poc habitual, segons la gent de la ciutat. Ha plogut durant dies i dies seguits amb el conseqüent desbordament del riu Gàmbia al seu pas per Kedougou, fet que ha provocat que s'inundessin tots els camps que hi són limítrofs i que la gent ja havia començat a cultivar. Molts petits camperols han perdut les collites per subsistir durant el proper any, bàsicament de cereals.

La nostra feina durant aquest trimestre ha estat continuar amb els treballs de construcció d'una aula a l'escola Sadio Ba. En aquests moments ja està completament acabada, amb el mobiliari corresponent a l'interior. A partir de la primera quinzena d'aquest mes, els nens i les nenes d'aquesta escola disposaran d'una nova aula.

Vam començar a construir l'aula amb el poc ciment del qual disposem, i tot fent mans i mànigues en vam trobar cada setmana una mica més. El mateix ens passava amb la resta de materials necessaris (bigues de ferro, planxes de zinc o pintura). Els treballs també van tenir la seva complexitat quan vam haver de tallar diversos arbres o quan un camió que transportava sorra per a la construcció va fer caure una part del mur i la porta exterior de l'escola. Vaja, que com en cada una de les feines, una complicació darrera l'altra. A més a més, cal afegir-hi la dificultat de fer assecar els maons que construeixen artesanalment

Un moment de la donació del material de cuina al Centre de Formació de Noies de Kedougou.

per les pluges reiterades durant aquesta època. Sort que vam tenir alguns dies de treva i va lluir el sol!!! Els pupitres construïts pels alumnes del *Lycée Technique de Kedougou* ja estan instal·lats a les dues aules de l'*Escole Maternelle*. Malgrat que hagin

estat nois en període de formació qui els han elaborat, crec que són de molt bona qualitat. El procés ha estat lent, de fet, podem dir que s'ha retardat un parell de mesos, i com us podeu imaginar, per la mateixa raó de sempre, no hi havia a Kedougou la quantitat de fusta necessària. Vaja, que l'emplaçament geogràfic de la ciutat ens ha jugat molts entrebancs i actualment la situació ha empitjorat, ja que amb les pluges tan fortes les carreteres s'han acabat de fer malbé del

El vehicle tot terreny de Jamia Kafo pertany al Centre de Salut de Kedougou.

tot i el trànsit de camions de mercaderies, a part de ser deficient, resulta perillós. A tall d'anècdota, us expliquem que durant uns dies del mes d'agost es va tallar un tros de la carretera nacional de Senegal

L'interior de l'aula construïda a l'escola Sadio Ba, amb els pupitres instal·lats.

(concretament el tram de Kaolack a Kafrinne) perquè el trànsit de camions era impossible pels accidents d'aquests vehicles, que sempre van amb sobrecàrrega i que rellisquen i bolquen al costat de la via i, evidentment, no hi ha grues per ajudar en els treballs per tornar a posar el camió dret.

La biblioteca continua funcionant a molt bon ritme, hem ampliat el fons amb uns cinc-cents llibres nous que vam comprar el mes d'agost a Dakar, ja estan tots catalogats i llestos per ser utilitzats de cara a aquest inici de curs escolar. Principalment hem adquirit llibres del programa escolar senegalès demanats per les escoles i els dos instituts de Kedougou: lectures obligatòries per a l'alumnat, llibres de didàctica per al professorat i obres de cultura general. Abans de marxar cap a Vidreres hi havia 210 persones abonades al servei de préstec.

El cotxe del Grup Intercultural Jamia Kafo és a l'Hospital de Kedougou. El personal l'utilitza com ambulància i per fer serveis de compra de medicaments bàsics a Tambacounda (a 250 quilòmetres de Kedougou). També vam fer la donació del frigorífic de casa al

Centre de Salut, per guardar medicaments en el cas que sigui necessari.

El material de cuina de la casa on hem viscut durant un parell d'anys l'hem traspassat al Centre de Formació de Noies. Algunes noies accedeixen a cursos de formació bàsica en hostaleria i de cuina i restauració. Vam pensar que el material els podia ser útil per afegir-lo com a material didàctic, del qual els professors van molt escassos.

Nosaltres vam marxar de Kedougou el dia 3 de setembre, tot fent camí cap a Vidreres. Mai no havia vist la carretera en el mal estat com està en aquests moments! I ara, a esperar el relleu per acabar el projecte..., encara ens queden reptes a Kedougou.

L'exterior de l'aula construïda a l'escola Sadio Ba.

Aquesta foto del riu Gàmbia al seu pas per Kedougou està presa al mateix lloc de la foto que apareixia al Rec Clar núm. 42. És ben palès el creixement del cabal del riu.

: CC8 8EK I 8

Le i e i

g jj g i l i

COLLA GEGANERA DE VIDRERES

Aquest any, la Trobada Geganera de la Festa Major va ser una mica passada per aigua.

Per sort només una mica, ja que cap a les 6 de la tarda, que és quan arriben les colles per fer la plantada, va començar a ploure.

No sabíem què fer, si sortir, no sortir... Per a la gent que vivim aquestes festes, ens fa una mica de ràbia no poder celebrar-la i per això, finalment entre totes les colles, decidírem d'arriscar-nos i anar fent la cercavila fins a la plaça, això sí, a pas una mica més decidit, i férem el ball de plaça conjunt amb totes les colles participants.

Volem aprofitar per donar una sèrie d'agraïments, en primer lloc a les colles geganeres convidades, que tenien moltes ganes de fer gresca, Caldes de Malavella, Can Farnaca de Riudarenes, Santa Susanna i Pallejà (aquesta última població no va poder fer la seva cercavila, perquè aquell dia, sí que plovia). Al conserge del Casino, perquè en cas de pluja molt forta durant la cercavila, ens deixava entrar tots els gegants dins el Bar. A la direcció de les escoles Sant Iscle i Salvador Espriu, per deixar-nos les seves instal·lacions per fer el sopar de les colles. I finalment, a la regidora de festes, per la seva presència durant la cercavila i entrega de records a les colles i a l'Ajuntament de Vidreres per la seva col·laboració.

La consolidació i futur de la nova biblioteca

La nova biblioteca funciona ja des del mes de maig i són moltes les bones notícies que ens acompanyen.

D'aquesta nova etapa en destacarem algunes:

- ▶ Tenim 100 famílies inscrites en el projecte *Nascuts per Llegir*. La nena que té el número 100 és la Clara Bigas Fors. Benvinguda a la biblioteca!!!
- ▶ Durant els mesos de juliol i agost hem superat els 5.000 préstecs de documents als 6.600 visitants.
- ▶ Des de principis d'aquest mes la biblioteca disposa de zona *wifi*, on ens podem connectar gratuïtament a Internet. Aquest servei complementa els 15 ordinadors de servei públic que ja teníem.

I ara parlarem de plans de futur. Què tenim previst per al proper trimestre?

Doncs tot això:

- ▶ Curs d'informàtica per a la formació d'usuaris (gratuït). Podeu demanar informació a la biblioteca.
- ▶ Tallers per a joves dins del projecte que hem presentat al Premi Maria Moliner que atorga el Ministerio de Cultura:
 - Taller de dibuix manga (gratuït)
 - Taller d'expressió literària (gratuït)
 - Taller de punts de llibre (gratuït)
 - Concurs de declaracions d'amor (gratuït)
 - Visites guiades a tots els centres educatius de Vidreres.
- ▶ Programació de tardor a la biblioteca que consta de dues xerrades, una sessió de contes per a adults i quatre sessions de contes per a nens.
- ▶ Inclusió de la biblioteca en el grup de Biblioteca associades a la UNESCO.
- ▶ Subscripció al servei Diaris del Món. Aquest servei permet obtenir amb immediatesa una còpia exacta de l'edició en paper dels diaris que es publiquen arreu del món. Això dona un gran valor d'actualitat, més enllà de les edicions digitals dels propis diaris, que normalment són resums de l'edició en paper.
- ▶ Activitat "Hora del Conte" per a tots els nens i nenes d'educació infantil de Vidreres en horari escolar.

Programació de tardor

OCTUBRE

Xerrada sobre les flors de Bach:
"La teràpia de les flors de Bach davant els trastorns de l'adolescència"

A càrrec de Valentin Breedveld.
 Dia: 2 d'octubre · Hora: 18:00 h.

Xerrada **"L'alimentació infantil"**

A càrrec d'Eduardo Ramos (metge pediatra),
 Elsa Gubert Salzman (llevadora) i Sussi Salip
 Bardalet (infermera pediàtrica).
 Dia: 23 d'octubre · Hora: 10:30 h.

"La castanyera i altres contes de la tardor"

A càrrec de: l'Espina de la Sardina.
 Dia: 30 d'octubre · Hora: 18:00 h.

NOVEMBRE

"Contes de follets i barrets de bolets" a

càrrec de la Companyia Borinot Groc.
 Dia: 13 de novembre · Hora: 18:00 h.

"Contes de ratolins"

A càrrec de Joan de Boher.
 Dia: 27 de novembre · Hora: 18:00 h.

DESEMBRE

Espectacle per a adults: **"Contes de Mercè Rodoreda, senyores i minyones"**,

A càrrec d'Assumpta Mercader i Rosa Pou.
 Dia: 5 de desembre
 Hora: 21:00 h.

"Carta als Reis" a càrrec de País de Xauxa.

Activitat que forma part del projecte *Nascuts per Llegir*.
 Dia: 18 de desembre
 Hora: 18:00 h.

Des de la biblioteca és molta la feina que s'està fent amb ganes i il·lusió. Intentem, tal com diu la missió de la biblioteca, arribar a tots els públics i que tothom, quan entri a la biblioteca, se senti com a casa seva i pugui trobar-hi allò que busca. De tot això nosaltres en traiem la satisfacció que ens arriba dels usuaris i la certesa de què fem la feina ben feta.

Gràcies per la vostra confiança!
 I... llegiu molt aquesta tardor.

: G am i jgi l

Estem d'aniversari

CEIP SALVADOR ESPRIU

Una de les activitats que es duen a terme per a la celebració del 25è aniversari és l'elaboració d'un llibre. Per aquest motiu, demanem la col·laboració de totes aquelles persones (pares, mares, mestres, "exmestres", alumnes, "exalumnes" i persones que han estat properes al CEIP d'alguna manera) que ens facin arribar escrits tot explicant experiències pròpies, anècdotes i records.

Totes les aportacions, que seran molt ben rebudes, es poden fer arribar a la mateixa escola o a l'adreça :

b7004906@xtec.cat

Agraïm la vostra col·laboració i disposició.

Porta'ns els teus **RECORDS**

El curs 2008-09 celebrem el 25è aniversari de l'escola i necessitem que ens deixeu fotografies, filmacions, documents, manualitats, objectes... tot allò que considereu testimoni de la seva història i serveixi per a donar-lo a conèixer a tothom.

RECOLLIDA DE MATERIAL
A partir de l'1 d'octubre de 2008 de 9 a 13 i de 15 a 17 h.
A la consorgeria de l'escola

Generalitat de Catalunya
Departament d'Educació
Dè Leg d'Educació Infantil i Primària
Salvador Espriu

Avda. Mallorca, 69 - 17411 Vidreres
Tel: 972 050 008 i 9704906-Dnno.cat
www.dnno.cat/legeducacio/legeduvidreres/

: G 8EK : C

Un nou curs

Un any més comencem el nou curs amb molta il·lusió i empena per portar a terme tots els nostres projectes. Algunes de les novetats d'enguany són:

INTRANET: Permet que tota la comunitat educativa pugui estar informada "on-line" i, per tant, que sigui una eina interactiva, participativa, accessible via Internet i fàcil de gestionar, amb la qual tots els col·lectius del centre i les famílies poden trobar informació vària com: beques, transport escolar, activitats extraescolars, menú del mes... Aquesta eina també ha de dotar el professorat de recursos per a l'ensenyament de les TIC i per ajudar-los a agilitar la comunicació sense l'ús del paper.

Intranet CEIP Sant Iscle

Si voleu, hi podeu accedir a través de la nostra web:
<http://www.xtec.cat/ceip-santiscle-vidreres>

INTRODUCCIÓ A L'ANGLÈS P4 i P5: Possibilita l'adquisició d'unes nocions bàsiques de l'anglès a nivell oral i incideix, sobretot, en les rutines diàries com ara les salutacions, l'assistència, el temps que fa i el menjar a l'hora d'esmorzar. Entre d'altres recursos visuals i auditiu, destaca un titella anomenat "Cheeky Monkey". Confiam que es faci popular entre els alumnes d'educació infantil!

Esperem que sigui un any molt profitós per a tothom!

Benvinguts al Sant Iscle un any més, aquí els alumnes es trobaven una mica nerviosos a l'entrada de l'escola en el seu primer dia de classe. Molta sort a tothom i bon curs!

Aquí us presentem en "Cheeky Monkey i la Caixa de sorpreses", que acompanyen sempre l'alumnat de P4 i P5 en l'emocionant aventura d'aprendre anglès.

M I I Leg i a j e l c i

JOAN ISART (TUTOR DEL PROJECTE SINGULAR FRACTAL)

I si provem d'aprendre, tot allò que ens cal, d'una forma més amena, pràctica i potser més divertida?

Bé, ens caldran una pila de recursos, materials, de gestió i humans.

Cerquem-los, demanem-los i engeguem-los!

Educació ha anat dotant els centres de més recursos a mida que han anat canviant les seves necessitats. Els recursos solen arribar sempre amb un desfasament de temps més o menys llarg, però arriben, i en el nostre cas, Educació preveu un recurs anomenat Projecte Singular dins dels Programes de diversificació curricular. Aquest recurs va adreçat a alumnes que a partir de 3r d'ESO presenten dificultats generalitzades d'aprenentatge i un baix nivell de competències en la majoria de matèries, alumnes que amb dinàmiques d'aprenentatge molt més pràctiques arriben a l'assoliment de les competències mínimes demandades per l'etapa.

- D'acord, no és ben bé el que somiàvem, però és l'eina que ara per ara hem trobat que ens permet fer algunes millores en l'educació d'una petita part de l'alumnat i que voldríem fer amb tots els alumnes.

A l'IES Vidreres hem començat el curs amb força novetats, les més rellevants han estat la nova direcció, amb moltes ganes que tot funcioni, i l'engegada del Projecte Fractal. En aquest últim, participen nou alumnes del centre de quart d'ESO, un total de cinc professors i un educador social. Aquests alumnes cursen el quaranta per cent de les hores lectives en centres col·laboradors del mateix municipi, com ara la Llar d'Infants, l'ATO,

Ferreteria Furroy, el casal d'avis, la perruqueria, una empresa de pintures i un altre forn de pa i pizzes.

Per fer possible aquest projecte, l'Ajuntament de Vidreres i el Departament d'Educació han signat un conveni de col·laboració en l'atenció educativa a la diversitat de l'alumnat d'educació secundària del municipi al segon cicle de l'ESO de l'IES Vidreres. Gràcies a aquest conveni, els alumnes poden realitzar una incorporació al món laboral de forma tutoritzada i orientada, i formar part de la seva formació en l'Educació Secundària Obligatoria.

El nom de "Fractal" té la raó de ser pel seu significat metafòric, ja que a partir d'una base sòlida de coneixements com a patró, podem avançar i seguir generant coneixement, de manera que la base patró es repeteix i s'amplia alhora, pensant en els alumnes que participen en aquest projecte, com una projecció cap endavant, guiant-los en el coneixement i utilització dels seus propis recursos, de manera que aquest coneixement personal els permeti seguir aprenent amb més seguretat i eficiència i que també siguin més crítics i respectuosos amb el seu entorn emocional, social i mediambiental.

Tots aquests alumnes compleixen condicionants de tipus emocional o social desfavorables per al seu còmode desenvolupament i adquisició de competències bàsiques en la integració social i, per tant, troben en aquest projecte una forma diferent d'aprendre. La seva orientació va destinada al món laboral o a la continuació dels estudis en cicles formatius especialitzats.

Aquests alumnes, juntament amb els seus pares i el seu tutor a l'IES Vidreres, han signat un "Contracte Pedagògic", amb el qual es comprometen a l'aprofitament d'aquests recursos i a la seva renúncia en el cas d'incompliment de les seves obligacions com a alumne.

Apa, doncs, vinga! Tots a treballar!

factors, externs i interns, socials i familiars, personals i impersonals que hi intervenen i que condicionen el seu desenvolupament de tal manera que no hi ha cap garantia d'èxit; i malgrat aquesta ombra constant de fracàs, malgrat les dificultats que s'han d'afrontar, malgrat el defalliment d'una jornada ingrata i infructuosa, continuen en la seva tasca educativa dia rere dia, ja que educar no és menys que l'esforç diari i constant per aconseguir transmetre de paraula, d'actitud i de fet aquell esperit inquiet i curiós que pretén cultivar l'essència de la pròpia persona. Perquè tan important és aprendre a sumar números com a sumar amics, tan important és conèixer els límits de l'univers com els límits del respecte i la tolerància, o tan important és saber entendre la fórmula de l'aigua com el seu valor social i mediambiental.

La UEC de Vidreres no és una aula més de l'institut, no ho pot ser; els nois i noies que hi assisteixen vénen del rebuig, són fills de la discriminació. Han estat apartats del sistema educatiu, i ho hem consentit sense tenir en compte que algun dia un d'ells podria

ser el nostre fill; amb l'etiqueta de "conflictius" aterren a la UEC amb aparença d'autosuficients i decidits, com la majoria dels nois de la seva edat, però el cert és que suporten una gran càrrega de baixa autoestima i una por terrible a la incertesa del seu futur, del futur que nosaltres estem dibuixant amb els nostres sistemes, com pateix qualsevol adolescent. Fora del sistema també afronten amb por el seu present, marcat de lluny per la mirada distant de la majoria que creiem tenir-lo ben resguardat sota les directrius dels sistemes que venerem.

Tot plegat, que no és menys que un desgavell social, familiar i personal, no s'arregla amb l'ensenyament reglat i disciplinat dels continguts i les matèries del currículum escolar tan sols; fa falta una gran dosi de vocació social, molt esperit de servei, i una atenció de màxima qualitat per saber educar en la diferència sense caure en la discriminació. Aquests són els preceptes de la UEC de Vidreres, un referent educatiu que molts pares ja voldríem tenir per als nostres fills i filles.

CL : M i i j

TANJA KOLACNY

Les vicissituds històriques manipulades per l'ésser humà han acabat generant algun tipus de sistema capaç de fer front al caos que ens pertany per dret natural i dibuixar ordenadament el camí que la humanitat ha de seguir per anar escrivint la seva història.

Sistemes mil·lenaris com el militar, el jurídic o el polític, o més actuals com el capitalista són exemples clars de la passió històrica de l'home per crear mecanismes de control i ordre. Però tot sistema comporta, per definició, un component de marginació àmpliament conegut i acceptat amb total normalitat; de fet, el procés de sistematització requereix d'engranatges soferts sotmesos a un ritme uniforme i contingut, per la qual cosa les peces més fluïxes d'aquest engranatge que no suporten o interfereixen en la marxa sistemàtica són rebutjades o expulsades.

El sistema educatiu, com a sistema que és, i malgrat totes les seves aspiracions pedagògiques, també aguanta el seu reducte discriminatori; és una parcel·la creixent d'estudiants que, per diferents motius, no poden seguir el ritme dels seus companys immersos en la "normalitat" del sistema. Dins d'aquest "fora sistema" es troba la UEC de Vidreres, la Unitat d'Escolarització Compartida de l'Institut d'Educació Secundària, actualment ubicada al Centre Cívic. En aquesta mena d'aula externa, que gaudeix d'un títol molt honorable malgrat la realitat en la qual es troba, s'està realitzant un autèntic treball de formació dels

nostres adolescents, tot i que el reconeixement que rep de la institució educativa catalana es redueix a una simple dada en les estadístiques del fracàs escolar. De fet, les UEC són un producte més del sistema escolar, nascudes originàriament per acollir, de forma compartida amb els instituts corresponents, aquells nois i noies amb dificultats o mancances incapaçs d'aprofitar tots els recursos que se'ls ofereixen des de l'escola; amb el temps, però, han esdevingut el racó dels desperfectes, el refugi on s'han d'amagar les diferències i les distorsions del sistema d'ensenyament. Vista aquesta evolució, podríem pensar que el sistema –o els seus titulars o representants– s'avergonyeix d'haver estat el creador i l'impulsor d'aquestes unitats educatives, un racó dels malendreços que, avui per avui, no té molt clar si s'han d'ubicar i on s'han de situar en la casa gran de l'escolarització catalana.

Tot plegat ens pot semblar una incoherència, però el cert és que és així; tan incoherent com el fet que, per entendre bé el funcionament de la UEC de Vidreres, hauríem de començar per un precepte del tot antisistema: encomiar un treball minoritari al marge dels paràmetres actuals que il·lustren les nostres decisions quotidianes, és a dir, els de productivitat, rendibilitat i resultats quantificables. Això vol dir que no podem pensar en inversions, ni en rèdits ni en rebaixes de gran consum quan es tracta d'educació; si parlem de la UEC estem parlant d'un reduït grup de joves, de professionals educadors i d'atenció individualitzada, però també estem parlant de la fonamental tasca d'educar els nostres joves. Els professionals de la UEC, amb l'educadora responsable al capdavant, estan esprement aquest petit recurs educatiu amb dedicació i esforç, amb imaginació i talent, atenent personalment els nois i noies que hi assisteixen i adaptant-se constantment a les seves realitats individuals per tal d'apropar-se més al seu entorn. Els professionals de la UEC són prou conscients que el límit més gran de l'educació és la gran quantitat de

Una aproximació als transgènics

EDUARD ADROBAU

Els organismes modificats genèticament (OMG) porten la polèmica des de la seva legalització el 1998, tant per l'opinió dels consumidors, com de polítics, agricultors i ecologistes, llevat la comunitat científica, que s'ha mantingut en general amb una sola veu.

De plantes transgèniques en cultiu n'hi ha diverses per tot el món i un nombre més gran que s'investiguen per a futures aplicacions. Sovint es té la concepció que fàcilment podem consumir transgènics sense saber-ho. Si un producte en conté més del 0,9% en el seu contingut ho ha d'indicar.

Quins avantatges tenen els transgènics respecte als cultius tradicionals?

Els transgènics que hi ha en aquest moment s'han modificat per tal que siguin resistents a insectes herbívors, o als herbicides, com el cas de l'arròs daurat (que forma part de la dieta bàsica de gairebé la meitat de la població mundial), el blat de moro, o el cotó. A causa d'aquestes característiques la seva producció és superior i amb menor despeses, ja que no és necessari invertir tant en fitosanitaris (no fa falta fumigar contra els insectes) i, a més, en presentar resistència als herbicides, es poden aplicar aquests sense perjudicar les espècies plantades i eliminar les espècies no desitjades (males herbes) i així s'ajuda a augmentar la producció.

Però, d'on vénen els transgènics?

Ja fa dècades que l'ésser humà intenta modificar genèticament els animals domèstics, o les plantes, per tal que produïssin més, tinguessin més resistència... Això ho feia en creuar els individus que més interessava, per exemple, si volia que les ove-

lles produïssin més llana creuava els individus que tenien més llana, així probablement els descendents adquirien aquesta característica o

potser, fins i tot, produirien més llana que els progenitors. O la clonació, que no és res més que plantar un esqueix, i aconseguim un individu genèticament igual del qual n'hem extret l'esqueix. Cada vegada que es planta un esqueix, com ara esqueixos de gerani, s'està clonant un individu.

En canvi, la diferència amb els transgènics és la "precisió", enlloc de creuar varietats i esperar que l'atzar incideixi sobre una característica concreta.

Per introduir un gen nou s'aprofita l'habilitat d'un bacteri, que quan infecta les plantes és capaç d'introduir alguns dels seus gens per controlar-la. La biotecnologia utilitza aquesta característica per incorporar els seus propis gens a través del bacteri, i anul·la la seva capacitat per danyar les cèl·lules de la planta.

En el blat de moro Bt se li ha introduït un gen que procedeix del bacteri *Bacillus thuringiensis*, que produeix una proteïna tòxica per a diversos insectes herbívors i totalment innòcua per als humans. L'opció transgènica evita, en aquest cas, l'ús d'insecticides, que influeix negativament sobre el medi ambient. A l'estat Espanyol se'n cultiven unes 75.148 hectàrees i s'estima que representa un 25% de la producció total. Aquesta producció es destina per a pinsos d'animals.

Els transgènics poden causar problemes de salut?

Un dels dubtes i pors que generen els transgènics a la població és a nivell de salut, ja que la gent no acaba de veure clares les repercussions que poden tenir el fet de menjar productes que contenen plantes transgèniques. Amb qualsevol aliment que ens mengem, des d'un enciam a un tall de carn, ens mengem els gens d'aquests organismes.

El nostre sistema digestiu degrada els gens, proteïnes..., fins a molècules assimilables, o sigui, que teòricament és el mateix si ens mengem blat de moro transgènic o blat de moro no transgènic.

Són perjudicials per al medi ambient?

Un dels problemes que es plantegen és la possibilitat de passar els gens transgènics a les varietats silvestres, "teòricament és possible", de forma natural espècies genèticament properes s'hibriden, un exemple és el creuament de l'alzina (*Quercus Ilex*) i del suro (*Quercus Suber*), que poden donar a lloc a un híbrid conegut com a surolí, el qual té característiques dels dos individus.

En el cas de transgènics, si hi hagués espècies genèticament properes es podria produir aquest fenomen, tot i que normalment els híbrids generats són estèrils. A més, l'única planta transgènica que es pot cultivar a la Unió Europea és el blat de moro anomenat Bt. Pel que fa a les espècies transgèniques més esteses en el món són: el blat de moro, la soja, l'arròs daurat i el cotó.

El blat de moro és una planta d'origen americà, per tant, no és autòctona, fet que fa que en el nostre país no hi hagi plantes autòctones genèticament prou properes per tal que es pugui hibridar.

Les oportunitats dels transgènics

Molts dels projectes actuals s'encaminen a un possible ús mèdic per combatre virus, bacteris que causen malalties com la diarrea, la SIDA, la ràbia o l'hepatitis B. Fa un temps (9 mesos) l'empresa SemBiosys Genetics va anunciar que en tres anys podrà comercialitzar insulina produïda per una planta, la qual cosa farà que aquest medicament pugui aplicar-se de forma gasosa (més fàcil) i s'abaratirà el seu cost.

Una altra branca de la recerca és estudiar la utilització de les plantes com a matèria primera per fer biocombustibles, millorar les qualitats dels aliments perquè siguin menys nocius o aconseguir bioplàstics degradables.

La proliferació del cranc americà és dolenta per al medi ambient?

► RESPOSTA

El cranc de riu americà (*Procambarus clarkii*) és un cranc originari del nord-est de Mèxic i del centre-sud dels Estats Units. Va arribar a la península ibèrica l'any 1974, i es va introduir com a espècie per a consum humà.

Posteriorment, a causa de "repoblacions", alliberaments..., aquest cranc es va anar expandint per la península ibèrica.

Aquesta espècie de cranc és portadora d'una malaltia d'origen fúngic (l'afanomicosi), del qual ell n'és immune però que causa la mort al cranc de riu autòcton (*Astropotamobius pallipes*), a més presenta una gran resistència en períodes de sequera, ja que s'enterra i pot superar així el període més hostil. També presenta unes característiques que el fan molt resistent a la contaminació i a les aigües amb molt poc oxigen.

Les alteracions que causa aquest cranc en el medi ambient són diferents:

Desplaça l'espècie de cranc autòcton i fa que gairebé s'hagi extingit del tot, queden unes poques poblacions de cranc autòcton a les capçaleres d'alguns rius de la Garrotxa i del Gironès (fa poc s'ha

descobert una de les darreres poblacions de cranc autòcton que hi ha a la comarca del Gironès).

Té una capacitat de reproduir-se molt més elevada que el cranc autòcton, a més presenta una dieta omnívora, la qual cosa fa que causi greus estralls en els ecosistemes naturals: sobre explotació d'algues i vegetals aquàtics, depredació sobre larves de peixos, insectes i un greu problema és la gran depredació que fan sobre els ous dels amfibis.

En zones de canals causen problemes per la canalització d'aigües.

El fet és que és una espècie que està alterant de forma greu els nostres rius, i que serà de molt difícil eradicació o, fins i tot, impossible.

Malgrat aquestes alteracions sembla que el cranc americà comença a ser un recurs alimentari per a la fauna autòctona, la qual cosa fa que en un punt sigui positiu, ja que pot ser una font d'aliment important per a espècies d'aus i mamífers.

EL LECTOR PREGUNTA

Podeu adreçar les vostres preguntes sobre medi ambient a l'adreça electrònica de la revista

elrecclar@hotmail.com

La insuficiència cardíaca

ÀNGEL TEIXIDOR (DOCTOR EN MEDICINA)

La insuficiència cardíaca és una malaltia potencialment greu en la qual el cor ja no pot fer la seva feina de bombejar sang i fer-la arribar a totes les parts del nostre cos. La sang és l'aliment bàsic de cada una de les nostres cèl·lules.

Tot i que es pot presentar de manera sobtada, la insuficiència cardíaca és una malaltia crònica i duradora. Això vol dir que va apareixent poc a poc i que no marxa i, per tant, necessitarà atencions persistents.

Com a conseqüència d'aquest bombeig deficitari, la sang s'estanca al fetge, panxa, cames o pulmons, la qual cosa comporta que aquests òrgans funcionin de manera deficitària i generin complicacions generals.

► Què la provoca?

La insuficiència cardíaca està provocada essencialment per la hipertensió arterial i per malalties cardíacques com l'infart de miocardi i les arítmies. Altres processos estructurals i funcionals del cor com una cardiopatia congènita, alteracions de les vàlvules del cor, el cor dilatat, tumor cardíac, malaltia pulmonar o també alteracions de les tiroïdes.

Aquesta malaltia és més freqüent amb l'edat. Però també s'és més propens de patir-la si es té sobrepès, diabetis, si es fuma o es consumeix alcohol o cocaïna.

► Què notarem?

Els símptomes més freqüents d'aquesta malaltia són:

- Cansament o debilitat
- Tos sense causa
- Peus i turmells inflats

- Augment de pes
- Dificultat per dormir estirat
- Creixement de l'abdomen i de les venes del coll
- Orinar més de nit
- Palpitacions
- Pèrdua de gana

Hi ha pacients que no noten cap símptoma i apareix la malaltia com a conseqüència d'una infecció, anèmia, arítmia o malaltia renal.

No calen gaires proves per diagnosticar la malaltia perquè la simptomatologia que pot presentar ja orienta el diagnòstic. Amb una analítica bàsica, un electrocardiograma o una radiografia de pulmons és suficient per confirmar el diagnòstic inicial fet amb els símptomes que refereix el malalt. No obstant, el metge decidirà si s'han de fer altres exploracions més complexes, sobretot de cara a valorar l'evolució de la malaltia i les seves complicacions.

► Tractament

Hi ha diferents medicaments que actuen sobre la malaltia i ajuden a controlar-la. S'administraran en funció de la gravetat i de les complicacions que sorgeixin. Hem de tenir present que poden sorgir complicacions, tant per part de la pròpia malaltia com també a conseqüència de la medicació, per això cal fer un seguiment periòdic dels afectats.

El més important és controlar la tensió arterial, però també hi ha altres malalties com el colesterol, la diabetis i l'obesitat que influeixen sobre la malaltia, i poden provocar complicacions molt greus.

Cada persona és responsable de la seva salut, per aquesta raó convé seguir les indicacions tècniques dels professionals de la medicina, mantenir uns hàbits saludables amb dieta equilibrada, baixa en sal i productes salats, no fumar, evitar l'alcohol, evitar l'obesitat i fer l'exercici físic adequat a cadascú.

Atlètic Vidreres

5 anys de competicions

ATLÈTIC VIDRERES

Com cada any, després de la gresca i la xerinola de la Festa Major dels membres de l'Atlètic amb la participació de la Barraca, comença la part més dura però més important per a tots: la pretemporada.

Al llarg d'aquest mes de setembre i octubre, el cos tècnic de l'Atlètic, el Sr. Antonio i els seus ajudants, preparen els fonaments per a una temporada que es perfila amb moltes novetats a nivell esportiu i institucional amb una finalitat bàsica, fer créixer l'Atlètic.

Després d'aquests quasi dos mesos de preparació i de partits amistosos, arribarà la lliga a finals d'octubre, temporada especial per a tots nosaltres, ja que, com ja hem comentat en d'altres articles, celebrem el cinquè aniversari.

És per això que no ens volem oblidar de tots els jugadors que han defensat els colors vermell i negre al llarg d'aquests primers anys, i que esperem que en siguin molts més.

Santi, José, Miguel, Lucas, Jordi, Toni, Sergio, Antonio, Oscar, Eduard, Fran, Antonio, Juan José, Abel, Jaume, Cristian, Albert, Juan, Dani, Julio, Marc, Sandy, David i Manel.

Finalment, com sempre, us convidem a entrar a la nostra web:

www.vidreresfsc.com

que després de 3 anys de funcionament ha estat renovada totalment, renovació que segueix les línies de la imatge institucional, en la qual hi trobareu tota la informació de l'Atlètic, com ara estadístiques, fotografies, resultats, calendaris, i molt més.

Força Atlètic!

: d K ee jM i i j

CLUB TENNIS VIDRERES

Tal com fem en els últims números, us actualitzem les activitats realitzades pel Club i us avancem l'agenda per a aquest curs.

En primer lloc, un any més parlem del Campus d'Estiu de Tennis que es fa a les pistes municipals.

Aquest any la participació ha estat més alta que l'anterior i fins a uns 40 nens i nenes en van prendre part al llarg d'alguna de les sis setmanes que va durar. Estem molt contents de com va funcionar, però esperem millorar-lo en el futur. L'últim dia del campus es va disputar un torneig entre els més joves del qual en va sortir guanyador Joan Rutllan, seguit de Pol Oliver i Arnau Fernández. En la categoria femenina el triomf se'l va emportar Dèlia Brufau, seguida de Clàudia Mares i Laura Trias.

Respecte al proper projecte, no és altre que l'Escola de Tennis, en el qual tenim un grup nombrós d'alumnes

que, en el moment que llegiu aquestes ratlles, ja comencen a picar amb la raqueta les primeres boles de la temporada.

Bona part d'aquest grup estan interessats a participar en algunes competicions a nivell provincial i, qui sap, a nivell de Catalunya. Us

recordem que encara sou a temps d'apuntar-vos-hi, només cal enviar un correu electrònic a:

tennisvidreres@hotmail.com

El Club també ofereix per als adults classes d'iniciació i/o perfeccionament en hores convingudes, ens adaptem en tot el possible als vostres horaris.

Esperem seguir creixent i millorant com a entitat, però el nostre primer objectiu és millorar el lamentable estat de les pistes, ja que ens impedeix jugar competicions a nivell federatiu.

: d jg i l C j l jj j M i i j

Cursa ciclista de Festa Major

CLUB ESPORTIU LES RABASSES DE VIDRERES

El dissabte 6 de setembre, durant els actes de la Festa Major de Vidreres, el Club Esportiu les Rabasses vam organitzar un any més la cursa ciclista puntuable per a la Copa Catalana sènior-màster 30.

La cursa federada es va fer en el circuit urbà de Mas Flassià, amb una participació de 29 participants. Els corredors havien de donar voltes a un circuit de

1.100 metres durant una hora i, un cop superat aquest temps, fer 4 voltes més per acabar. El guanyador va ser l'Eduard Verges, del Bigmat Prat-Luct.

Després de la cursa federada es va donar el tret de sortida a la cursa infantil popular, en la qual els corredors participants havien de donar 2 voltes al circuit urbà.

Bàsquet Sporting Caulès

La nova temporada

SPORTING CAULÈS

Ja hi tornem a ser! S'acaben les vacances, s'acaba la ressaca de la Festa Major, i per acabar de tornar a la normalitat comencem nova temporada.

Esportivament aquest any comptarem amb dos equips, el cadet i el sènior masculí. Lamentem que per manca de jugadores ens ha estat impossible continuar amb l'equip sènior femení. Gràcies Laia, Maria, Anna, Natàlia, Nuri, Alba, Ingrid, Maria, Anna, Gemma i Sandra per aquestes 3 temporades i els bons moments que ens heu fet passar.

Després de l'any d'adaptació, tant per part dels jugadors com per part del Club, esperem poder millorar la classificació de l'any passat pel que fa a l'equip cadet. La temporada passada alguns dels jugadors eren d'una categoria per sota a la que els tocava competir i això va fer-ho més complicat, ja que a aquestes edats les diferències físiques són substancials. Aquesta temporada esperem consolidar l'equip i aspirar a estar amunt. L'equip que aquest any competirà al Campionat Territorial Cadet Nivell "B", estarà integrat per en Sergi Pérez, Pere Deulofeu, Albert Coca, Francis Castaño, Albert Argés, Arià Bayé, Pol Pruneda, Àngel Daban, Jordi Vidal, Xavi Bañeras i Martí Serra. Com a entrenadors, per segona temporada consecutiva, tindran a en Raül Real i l'Eduard Bota.

Només resta comentar que l'equip ha començat d'allò més bé la temporada, amb una victòria a casa contra el B.C. Anglès per només un punt, 53-52. Ànim!!!

Referent a l'equip sènior, després del pati-

L'equip Sènior.

ment de la temporada passada, en la qual van salvar la categoria al tercer partit de la promoció de descens i en camp contrari, aquest any esperen consolidar-se a 3a catalana. No serà fàcil, ja que l'equip presenta algunes novetats com són les baixes i altes, tant de jugadors, com d'entrenadors, situació a la qual s'hauran d'adaptar.

Des d'aquí, també volem donar les gràcies a en Jordi i en Joan per les dues temporades que ens heu entrenat i els èxits aconseguits. I també

a en Jaume Quintana, en Jordi Presas i Carles Palou, que després de moltes temporades han decidit penjar les samarretes, encara que esperem que sigui temporalment. Conseqüentment, donem la benvinguda a l'Oriol Verdés i a en Sergi Brugué.

L'equip estarà format pels següents jugadors: Àngel Teixidor "Txetxu", Jordi Creixans "Caparro", Marc Tàpies "Ex-Cassano", Sergi Brugué "En Ginesta", Eduard Bota "Botitx", Albert Bayer "Rex", David "El noi de Barcelona", Josep Fàbrega "Harri", Oriol Mora "Uri", Raül Real "Tito", Òscar Oliveras "Sucio" i Albert Quintana "El Presi", i estarà entrenat per l'Oriol Verdés.

L'equip Cadet

L'equip ha començat la lliga amb dues derrotes, la primera per dinou punts de diferència a camp del Farners, i la segona per nou punts de diferència a casa contra el Tordera; però esperem que no es desanimin i puguin aconseguir aviat les primeres victòries.

Per últim, volem donar les gràcies a totes les persones que han passat pel bar de la Festa Major, pel Correbous, a tots els socis que any rere any ens aporten la seva ajuda, als "Ultra Sporting", que no fallen mai i ens

animen a cada partit, i en general a tothom que d'una manera o altra col·labora amb el nostre Club. Gràcies a tots vosaltres podem continuar fent allò que més ens agrada, que és la pràctica del bàsquet.

Moltes gràcies a tothom i ja ho sabeu, ens podeu venir a veure cada dues tardes de dissabte, a les 17:30 els cadets, i a les 19:00 els sèniors.

A reveure!!

Les darreres activitats

NOU PATÍ VIDRERENC

Aquesta temporada 2008 s'ha creat el Nou Patí Vidrerenc, que va fer una exhibició de presentació de la nova entitat el mes de febrer d'enguany.

Durant aquest temps s'ha creat l'espectacle "**Mari-neres: pesquem!**", perquè quan ens convidessin altres clubs poder disposar d'una actuació ja preparada.

Les actuacions realitzades en festivals han estat:

8 de juny a Sarrià de Ter

14 de juny a Sils

28 de juny a Anglès

5 de juliol a Fornells de la Selva

6 de juliol a Santa Coloma de Farners

Per diferents motius hem estat convidats i no hem pogut assistir a Maçanet de la Selva, Caldes de Malavella, Girona (Sant Gregori) i Lloret de Mar.

Abans d'anar de vacances vam fer el sopar de germanor, en el qual hi havia tots els patinadors/es amb els respectius familiars. El sopar va tenir lloc al Camp de Futbol de Vidreres.

També, abans de les vacances, el club va muntar una sortida a MARINELAND, a la qual van apuntar-s'hi els nens/es que van voler del Club.

Hem reprès la nostra activitat esportiva el dia 15 de setembre.

Qualsevol que estigui interessat a començar a practicar aquest esport ens pot trobar els dimecres al pavelló o trucar al telèfon: 607 976 774

8 c jd

Jessica Soto, es consolida a l'elit mundial junior

GEMMA MASNOU

Del 8 al 13 de juliol la Jessica va participar amb la selecció espanyola júnior en el Campionat del Món Júnior de pista a la localitat de Bydgoszcz (Polònia). En la fase de qualificació es va classificar en 7a posició del Grup B amb un millor salt de 3m 80cm, i va demostrar un cop més la regularitat de tota la temporada.

Amb aquest resultat la Jessica es va quedar a les portes de la gran final on només hi accedien les 12 millors saltadores, i tenint en compte que s'hi va accedir amb 3m 90cm, marca que la Jessica aquesta temporada ja havia superat en alguna competició, l'atleta vidrerenca va estar fregant el passí a aquesta final que va veure com se li escapava per ben poc. En la classificació general la Jessica va quedar en una excel·lent 14a posició, tenint en compte que es tracta d'un mundial i que es troba encara en el primer any de la categoria i l'espera l'any vinent l'uropeu júnior.

En la gran final de salt amb perxa les dotze finalistes van superar la barrera dels 4 metres guanyant la prova l'atleta russa Valeriva Volik amb un salt de 4m 40cm.

Podi a l'Encontre Internacional de Rabat

El 2 d'agost, la Jessica va participar amb la selecció espanyola júnior a l'Encontre Internacional del Mediterrani celebrat a Rabat (Marroc), disputat entre les seleccions del Marroc, Algèria, França, Itàlia, Tunísia i Espanya. Va pujar al podi

en 3a posició en la prova de salt amb perxa amb un salt de 3m 80cm.

Gemma Masnou i Jessica Soto, finalistes a l'estatal absolut

Tres atletes vidrerenques van participar a finals de juliol a la competició atlètica estatal més important de la temporada: el Campionat d'Espanya Absolut de Pista a l'Aire Lliure celebrat a Santa Cruz de Tenerife.

Les vidrerenques Gemma Masnou (JAS) i Bàrbara Ramon (CA Lloret-LaSelva) van córrer en la final dels 3.000 metres obstacles. La Gemma va posar rúbrica a una excel·lent temporada en classificar-se en 8a posició i assolir lloc de finalista en el seu retorn a una prova dominada per a atletes professionals com Rosa Morató, Zulema Fuentes-Pila i Marta Domínguez i que l'atleta vidrerenca havia deixat aparcada des del 2004 per problemes físics ja totalment superats. En la mateixa prova, la Bàrbara –participar en aquesta final ja era tot un premi– es va classificar en la 22a posició.

En el salt amb perxa la Jessica, igual que la Gemma, també va aconseguir lloc de finalista i es va classificar en 6a posició amb un millor salt de 3m 80cm.

La Gemma durant la final dels 3.000 metres obstacles de l'estatal absolut a Tenerife amb el grup capdavanter.

La Gemma i la Bàrbara en el seu pas per la ría durant la final.

La Jessica agafa embranzida per superar el llistó en el mundial júnior de Polònia.

G e g e

III Torneig de Ping-pong de Vidreres

AMICS DEL PING-PONG

Per tercer any consecutiu, hem organitzat el torneig de ping-pong de la Festa Major. El torneig s'està fent gran i està madurant. És un fet objectiu, ja que els números parlen per si sols.

Aquest any han participat 73 persones, 20 més que l'any passat, hem disposat de 10 taules de ping-pong i hem repartit més de 10 premis. Però el que a nosaltres ens motiva més per seguir enredant-nos a organitzar el torneig és la gent. El torneig ve a ser un acte més de la Festa Major, i com a tal, el més important no és guanyar, sinó passar una bona estona, sentir-se part activa del poble i gaudir d'un esport que no és dels més típics a pesar de la seva popularitat, i on la gent respon, cada any més.

Per això volem donar les gràcies a tots els participants, grans i petits, nois i noies, a tots els col·laboradors: Farmàcia Moré, Can Pou, Eurointer Consultors, Càmping Riembau, Bar Clàssic, Ca la Lídia, Hotel Florida, Water World, a l'Ajuntament de Vidreres i a totes les persones, que no són poques, que desinteressadament fan possible aquest acte. El vostre suport és clau per no defallir.

El torneig es recolza en tres eixos, participants, col·laboradors, i com no, el ping-pong. I en aquest aspecte, estem molt i molt satisfets de les partides que es van poder gaudir en el torneig. Independentment del nivell de cada un, la diversió i l'espectacle estan presents en totes les partides.

En la categoria dels joves, va guanyar el torneig en D. Nava, que va imposar-se al clan Heredia que van ocupar la resta de podis. Impressionant en Pol, com amb només 10 anys va aconseguir la meritòria 2a posició. En categoria absoluta, en Josep Gual va destronar al vigent, i fins aleshores únic campió del torneig, Antoni Rovelló. Així va revenjar-se de la derrota de fa dos anys al Teatre del Casino. Pel que fa als vidrerencs, el millor va ser en Jordi Port, tot un clàssic en les posicions capdavanteres. Parlant de clàssics, aquest any hem vist moltes cares noves, esperem poder nomenar-los d'aquí a poc, com a clàssics del torneig. Pel que ens han dit, tots volen repetir, i intentar millorar la seva actuació.

Aquest any, més gent s'ha atrevit davant el repte del torneig.

L'any que ve, a tots aquells que no acabeu de fer el pas de venir, cal dir-vos que ja no valen més excuses. Des del torneig intentem millorar per tal que no us quedi més alternativa que venir, millorant les xarxes, les taules, fent lliguetes per tal de jugar més partides, posant un horari de tardes, posant fotos de *vaquillas* a les parets perquè no us enyoreu si sempre anàveu al correbous el dissabte a la tarda, donant menjar i aigua gratis perquè la ressaca passi millor... Així que l'any que ve no valdran les excuses.

Esperem que hagueu gaudit del torneig i de la Festa Major, i ja sabeu que si voleu ajudar-nos, fer-nos algun suggeriment, muntar un club de ping-pong, fer unes partides, o demanar-nos a on vam comprar les napolitanes que donàvem al torneig, podeu fer-ho a:

pingpong.vidreres@gmail.com

Escacs

Ei! tu, sí, sí, tu!

CLUB D'ESCACS VIDRERES

Ei! tu, sí, sí, tu! que veus com cada dia hi ha més companys a la banqueta i tens menys possibilitats de jugar –ni que sigui ni cinc minuts– amb *Els Joves*. I què dir de tu que jornada rere jornada assumeixes una derrota rere l'altra amb *l'Atlètic de Vidreres*? I tu que has de lluitar per mantenir la categoria amb *l'Sporting Caulès*? A tots vosaltres us diem que us apunteu al Club d'Escacs Vidreres, on sempre seràs titular de l'equip, on tindràs la victòria assegurada, on no pensaràs a mantenir sinó a pujar de categoria.

I com podríem oblidar-nos de tu, actor dels *Trinòlegs* que després d'anys de llunyanes gires per Vidreres, Sils i Maçanet t'has quedat sense ofici ni benefici. Com tampoc no ens oblidem de vosaltres jugadors de bàsquet i futbol que aneu rere la pilota desesperadament, sense arribar a tocar-la mai. I què dir de vosaltres pares que acompanyeu els vostres fills pels pavellons i pels camps de futbol i que us agradaria jugar un esport amb ells? Doncs a tu actor et diem que t'esperen moltes gires per les sales d'escacs de la província, a vosaltres jugadors us assegurem que sempre podreu arribar a tocar les peces i a tots els pares que podreu jugar amb i contra els vostres fills en igualtat de condicions (o no!).

I què dir de totes aquelles parelles que estan més unides que mai perquè els diumenges de competició no discuteixen perquè un se'n va a jugar a escacs a Girona i l'altra de compres a Platja d'Aro? I d'aquells pares que poden –per fi– “disfrutar” d'un dia en parella perquè deixen els seus fills jugant partides de mai no acabar?

Activitats:

- ▶ Els dijous, de 21 a 23 hores, entrenament al Casino “la Unió” per als jugadors federats a càrrec d'en Xavier Mateu (2.238 punts d'ELO).
- ▶ Els divendres, classes de 18 a 20 hores, al Centre Cívic de Vidreres per jugadors que s'inicien.
- ▶ Els dissabtes, partides i comentari de les mateixes a càrrec d'en Robert Guiral (2.128 punts d'ELO) de 17 a 20 hores, al Casino “la Unió”.
- ▶ Els diumenges al matí, esmorzar al Casino “la Unió” i partida del campionat provincial.

PD. Volem acabar fent el nostre petit homenatge a *l'Agrupació Sardanista de Vidreres* i en especial a l'Albert Masó (antic jugador d'escacs) que, després de quinze anys, deixa la presidència d'aquesta entitat. Des dels escacs et volem donar les gràcies per ser una persona més de les moltes compromeses amb el teixit associatiu, cultural i social de Vidreres i que, malauradament, gairebé sempre passen desapercebudes.

Joan Sureda, nova incorporació del Club d'Escacs Vidreres.

D cjd

M : l i j 8 d i e : d g e i e

MOTOCUB AMICS DE LA MOTO DE VIDRERES

El municipi de Vidreres va reunir, el diumenge 31 d'agost, professionals del món del motociclisme en la VIII Cursa Americana–Campionat de Girona, organitzada pel Motoclub Amics de la Moto de Vidreres.

Precisament la competició era la penúltima prova puntuable del campionat de Girona. La jornada –en la qual s'hi van inscriure 120 pilots en un total de 5 categories– va ser tot un èxit, no només per la professionalitat dels pilots i per la gran aflluència de públic, sinó també perquè aquest any l'organització va muntar el circuit dins mateix de la població. Tanmateix, el circuit, que estava marcat sobre un terreny argilós, va afavorir que no s'aixequés pols i el seu traçat ample, pla i ràpid va agradar molt als pilots.

En la competició es van poder veure professionals de cinc categories diferents: Júnior 125 Gi-250 4T, Open, Aleví 50 c.c., Aleví 65 c.c. i Juvenil-Cadet 85 c.c.

Precisament, en una de les categories, la Júnior 125 Gi-250 4T –en la qual es van repartir els 35 pilots en els grups A i B– van disputar dues mànegues classificatòries en les quals hi va participar el vidrerenc Josep Ralló, que va quedar en segona posició en la primera de les dues mànegues. En la segona, Ralló prenia la iniciativa i s'avançava a Alexandre Lladó –guanyador de la primera mànega– i va entrar 16 segons i 750 mil·lèsimes per davant. El tercer lloc l'ocupava Gerard Clotes, que va sumar 10 segons 333 mil·lèsimes més que Lladó.

A la cursa final –d'aquesta categoria– disputada pels millors 25 pilots dels dos grups, Josep Ralló

tornava a guanyar en entrar a meta en solitari afavorit per la caiguda, a pocs metres de l'arribada, d'Alexandre Lladó, que va anar segon enganxat al pilot de casa des de la setena volta. Ferdy Amaro quedava 2n, va arribar 13 segons 810 mil·lèsimes per darrere de Gerard Clotes que ho feia en 3r lloc i, per últim, Jorge Ortega, que va arribar amb 1 segon 295 mil·lèsimes per darrere de Clotes.

Pel que fa a la competició d'Open hi van participar un total de 31 pilots:

Júnior superior, Sèniors i Veterans i van córrer en un sol grup disputant un total de dues mànegues i una final. En Open –dels 31 pilots Júniors Superior, Sèniors i Veterans– van córrer en un sol grup en disputar dues mànegues i una final. Els pilots Sèniors del MC Costa Brava, Carlos Cañadas i Alex Herce van ser els protagonistes de la categoria. A la cursa decisiva, Carlos Cañadas assolía la 1a posició amb un avantatge de 8 segons i 838 mil·lèsimes respecte al seu company de motoclub, Alex Herce. La tercera plaça del podi la va completar el pilot de la categoria Veterans Josep Zurita, que va quedar 11 segons i 849 mil·lèsimes per darrere d'Herce. La quarta plaça se la va endur Juli Pujol, pilot de la categoria de Veterans, que trepitjava la meta 3 segons i 629 mil·lèsimes després de Zurita.

En la competició d'Aleví 50 c.c, Nil Pons, amb la seva Metrakid automàtica, es va fer amb la victòria en sumar dues primeres posicions a les mànegues classificatòries. A la primera mànega entrava amb quasi 20 segons d'avantatge respecte a Gervasio Cañas, que ho feia per davant de Silver Gómez amb una diferència de 5 segons. A la classificació final, Nil Pons s'endua la màxima puntuació en pujar al capdamunt del podi, la segona posició va ser per a Silver Gómez que empatava a punts amb el tercer, Gervasio Cañas, que completava el calaix dels vencedors. La quarta plaça la va guanyar el pilot de Martorelles, Sergio Sánchez, que havia quedat 4t, en totes dues mànegues.

En la penúltima categoria competien l'aleví 65 c.c. El vencedor va ser el pilot mataroní Enric Francisco Montlleó, que va ser el primer en totes dues mànegues. A la primera mànega, Francisco arribava a la

línia de meta amb 3 minuts 453 segons d'avantatge respecte al segon, que va ser Nil Pons, el qual va precedir Àngel Perales, que feia 3r i, finalment, Pol Prats i Roger Olivé van finalitzar dins el mateix segon de temps. A la segona mànega, Enric Francisco tornava a vèncer seguit de Pol Prats, Roger Olivé i a la final va ser novament Enric Francisco qui s'endua la victòria acompanyat de Pol Prats –que va quedar en segona posició– i de Nil Pons, que completava el podi. Àngel

Perales, que va sumar un 3r i un 4t lloc quedava en quarta posició.

Per últim, en la categoria de Juvenil-Cadet 85 c.c, el protagonista de la categoria va tornar a ser Gerard Garcia, que conquireia el primer lloc del podi després de sumar dues victòries a les classificatòries. A la primera mànega Gerard Garcia entrava en solitari amb un marge de 17 segons i 287 mil·lèsimes de diferència respecte al segon classificat, que va ser Nil Brussot. Al cap de poc més d'1 segon de Brussot, entrava Artur Navarra, de tercer. A la segona mànega es van

Ferdy Amaro (33) i Gerard Clotes (34)

tornar a repetir les mateixes posicions al capdavant de la cursa: Gerard Garcia tornava a repetir l'entrada en solitari amb més de 17 segons d'avantatge, seguit de Nil Brussot i d'Artur Navarra. La quarta plaça en totes dues mànegues se la va endur el jove pilot de Sarrià, Joaquim Ruiz.

Gerard Garcia Güell (99)

Al Grup d'Esplai Vidrerenc

GEMMA VILABRÚ LAGUARDA

Des de principis d'agost que estic donant voltes a aquest escrit, a aquestes quatre ratlles d'agraïment amb les quals avui m'enfronto sobre el paper, i dic m'enfronto perquè ja porto un bon grapat d'esborranys, quasi amb la certesa que les meves paraules les llegirà molta gent. Però és quan cau a les meves mans un exemplar del programa de la Festa Major d'enguany i llegeixo l'escrit del Grup d'Esplai Vidrerenc que crec just fer extensives les meves paraules. Amb el nostre atabalament diari, dins una societat en la qual sembla que fins i tot la felicitat es compra i es ven, ens passa per desapercebut que al darrere hi ha tota una inversió de temps i esforç personal de tot un grup de

persones que estimen i creuen amb el que fan, i no ens adonem que tot aquest esforç no és en va, sinó que en el fons ens fa a tots una mica més feliços.

Voldria donar les gràcies a tots els nois i noies, monitors i monitores, a totes aquelles persones del Grup d'Esplai Vidrerenc que estiu rere estiu fan possible el casal, per la vostra dedicació i afecte cap als nens i nenes, per les colònies i les meravelloses "festes" que heu organitzat, per la fantàstica tasca que tots plegats heu portat a terme any rere any dins l'esplai, fins a contar-ne ja 15,... per aquest tros de felicitat que aquest estiu ens heu brindat als meus fills i a mi! De tot cor, gràcies!

El pregó d'enguany

DOLORS RUVIROLA I FUSTÉ

No cal dir, i a més m'agrada, que assisteixo al pregó anual de la Festa Major. També, com a vidrerenc, és motiu de trobades no sempre fàcils, malgrat viure en la mateixa població.

En els nostres quefers humans, avui tendim a la massificació. Doncs bé, no em vaig considerar una més en mig de la multitud. Qui més, qui menys, tots ens coneixem. I els presents, no érem pocs: mil cadires?

El pregó és la portalada d'una munió d'actes, activitats i tradicions que han de dividir el perfil i el tarannà del poble. En aquesta ocasió em van reviscolar les progressives etapes de la meua vida, des de petita força al soplug de la nissaga dels Rigau-Vinyals.

El Sr. Rigau –abans, als mestres, se'ls tractava de vostè– batuda en mà, m'ensenyà solfeig i la Sra. Vinyals, m'impartí tota la Primària, tot convencent els meus pares perquè cursés Batxillerat i Magisteri.

Però, en aquesta ocasió, em centro en el pregoner, l'Albert, tercera generació de l'estirp que, malgrat que resideix a Barcelona i Madrid, manté llurs domicilis de Vidrerres per no perdre les arrels vidrerencues.

En alguna ocasió, pregoners m'han fet patir amb el seu vocabulari groller i matusser. Molt diferent del

que m'ensenyaren. Avui els mestres han d'encarar indefensos el que sovint s'utilitza.

Aquest escardalenc estil és per assaborir l'atenció o per demostrar la pròpia vàlua? Les rialles i aplaudiments –conscients o inconscients– no són sempre sinònims de qualitat. A vegades penso que algunes "gracietes" poden amagar carències, limitacions o oportunitats. No falta el pregoner que utilitza la mordacitat. La ironia és una habilitat que requereix intel·ligència i finesa per no ofendre ningú. Per això sovint és l'arma defensiva quan no es tenen prou arguments.

L'Albert, ràpidament va sintonitzar amb el públic. En començar el seu parlament, demanava un enlairament de mans als qui havien conegut els seus avis, el matrimoni Rigau-Vinyals. En el seu contingut, va tenir un estil planer i familiar, en parlar de casa nostra. I va acabar amb un veritable missatge breu, taxatiu i profund: "Visca Vidrerres, cony".

A primer cop d'ull pot semblar que enalteixo un mot que abans he refusat i que faci brollar una "riallera" al lector. Els seus sinònims, deixant de pensar en fisiologia femenina, són: "personalitat, caràcter, geni i una mica de tossudes!".

Que més pot desitjar una vidrerenc i, lògicament, un vidrerenc?

Més pàrquings de bicicletes

SERGI LUCHA FALGUERAS

Quan anava a cinquè me'n vaig adonar un dia i un altre que havia de lligar la bicicleta als arbres i als senyals. Ja fa anys que vaig amb bicicleta i visc a Mas Flassià, davant del parc, i per això vaig amb aquest mitjà de transport, per anar al "col·le" i per jugar. El problema és per anar al poble amb bicicleta. Què passa quan vaig al poble amb bicicleta? Que no es troben pàrquings de bicicletes i per això tots els que anem amb bicicleta la deixem lligada davant de la botiga

i després la tornem a deslligar per anar a un altre lloc; o la lliguem als senyals, arbres o bancs. Com a conseqüència de tot això acabem molestant els vianants, conductors i les persones que volen asseure's als bancs. És per aquest motiu que m'he decidit a fer aquesta protesta, per mirar de poder aconseguir més pàrquings de bicicletes. Per exemple: davant del Mercadona, a la Biblioteca nova, i a totes les places on anem els nens a jugar.

Sobre l'estalvi de l'aigua i el seu preu

JOSEP FONT I CABALLÉ

Voldria fer unes consideracions sobre el consum d'aigua a la nostra vila i el preu que es paga per un nombrós col·lectiu. En un cas concret –referit al consum del primer trimestre d'enguany– es facturen 30 metres cúbics de consum mínim, i el consum real és de 25 metres cúbics, segons factura.

És evident que aquest sistema no afavoreix gens ni mica l'estalvi d'aigua, al contrari, l'estimula. Per què haig d'estalviar aigua, es diu el consumidor, si pagaré el mateix? El segon aspecte del sistema, també ben poc afortunat, és que penalitza econòmicament el consumidor modest, format per una o dues persones, jubilades en molts casos i "mileuristes" en no menys. Se'ls cobra una aigua que no han consumit. Això es pot qualificar de moltes maneres, menys just.

I tot fent –si se'm permet– unes consideracions més tècniques, diré que les empreses privades que, gairebé sempre, per concessió administrativa, subministren aigua

potable a determinades poblacions i que apliquen el sistema de "consum mínim", el justifiquen dient que tenen unes despeses d'infraestructura, de gestió, d'administració, etc..., independentment de si subministren o no, aigua. Cal sumar-hi, a més a més, el benefici comercial. No és el cas nostre, ja que l'Ajuntament presta un servei als ciutadans. Aquí només s'han de cobrir costos, és a dir, els ingressos han de cobrir estrictament les despeses. De cap manera s'han de buscar excedents o superàvits en els ingressos per sufragar altres despeses. Als serveis administratius de l'Ajuntament, o una empresa delegada, no els ha de ser molt difícil de calcular quin és el consum global d'aigua i el seu cost i d'aquí el preu per metre cúbic a facturar.

És possible que la factura que s'hagués de pagar no fos molt diferent de l'actual, però seria més justa i transparent. Ara, anem totalment a les fosques amb possibles abusos vers els més febles econòmicament.

Resum meteorològic de l'estiu del 2008

JORDI PRESAS

Valors mitjans	Juliol	Agost	Setembre
Temperatura	22,5°C	22,8°C	18,7°C
Humitat	61%	56%	57%
Pressió	1008,7 hPa	1008,1 hPa	1008,8 hPa
Velocitat del vent	1,1 m/s	1,1 m/s	0,9 m/s
Direcció	142° (SE)	157° (SSE)	157° (SSE)
Precipitació mensual	18 l/m ²	26 l/m ²	31 l/m ²

Valors extrems

Temperatura màxima	32,7°C dia 1	34°C dia 12	30,9°C dia 6
Temperatura mínima	11,5°C dia 4	12,2°C dia 18	5,2°C dia 28
Humitat màxima	92% dia 19	92% dia 23	90% dia 29
Humitat mínima	36% dia 1	33% dia 6	34% dia 27
Pressió màxima	1019,2 hPa dia 15	1014,6 hPa dia 26	1018,2 hPa dia 27
Pressió mínima	1001,7 hPa dia 12	995,3 hPa dia 12	998,5 hPa dia 5
Velocitat màxima del vent	12,5 m/s dia 24	17 m/s dia 15	27,7 m/s dia 6
Precipitació màxima	14 l/m ² el dia 29	15 l/m ² el dia 15	23 l/m ² el dia 1

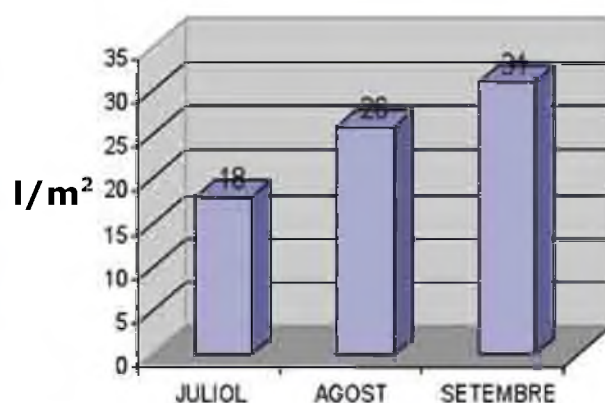
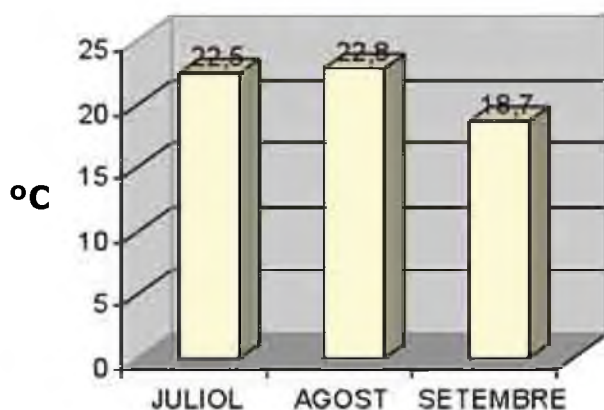
lleugerament superiors a les de l'any 2007, quan les mitjanes eren unes temperatures 0,4°C inferiors el juliol, i fins a 1,2°C l'agost. Pel que fa al setembre, ha registrat unes mitjanes molt inferiors a les dels mesos precedents a causa de la gran

Igual com l'any passat, l'estiu del 2008 el podem considerar moderat, "normal". No hi ha hagut ni grans oscil·lacions tèrmiques, però tampoc grans onades de calor ni dies amb temperatures inferiors a les normals. Pluviomètricament, tampoc no hi ha hagut una sequera extrema ni grans tempestes. Així doncs, podem parlar a grans trets d'un estiu amb temperatures moderadament càlides, i amb pics de calor que no s'han perpetuat molts dies seguits, i que es trencaven per alguna tempesta que refrescava l'ambient per un parell de dies.

Si estudiem les dades mes a mes, tenim unes mitjanes pràcticament iguals els mesos de juliol (22,5°C) i agost (22,8°C). Aquestes mitjanes són

amplitud tèrmica entre màximes i mínimes. Mentre aquestes mínimes van registrar durant diversos dies consecutius valors propis de la tardor (fins a 5,2°C el dia 28 de setembre com a mínima absoluta del trimestre) durant els dies, la temperatura s'enfilava fins a valors propers als 30°C.

Pel que fa a la precipitació, aquesta ha estat molt repartida en un parell de tempestes cada mes, i els registres dels mesos de juliol i agost són relativament habituals (sovint són inferiors). El que ja no és tan habitual és registrar tan sols 31 l/m² durant el mes de setembre, ja que és una quantitat molt escassa comparada en registres habituals (sovint podem acumular el centenar de litres durant aquest mes).

Gal·les

Una perspectiva gal·lesa mirant endarrere i endavant

DAVID I MARGARET GALLOP

No és coincidència que nosaltres vinguéssim a Catalunya després de viure 50 anys a Gal·les. Els dos països tenen molt en comú políticament i culturalment. Això va propiciar que la nostra integració fos molt fàcil.

celtes de Gal·les sota el lideratge de Llewelyn ap Gruffydd— van desencadenar que a mitjans del segle XX sorgissin atacs terroristes anàrquics. Un d'aquests atacs va ser un atemptat contra el tren que portava el Príncep de Gal·les en una de les visites als seus territoris.

A partir dels anys 80 les coses van adquirir un caire més pacífic, que va portar a una proposta que va ser debatuda a la House of Commons (*la casa dels comuns*) de Londres, amb la finalitat de donar alguna independència a Gal·les. A l'últim moment, però, es va produir una traïció, ja que la proposta no es va dur a terme.

Gal·les té una població de 3 milions d'habitants i recentment ha guanyat un cert grau d'independència del govern central de Londres. De totes maneres, encara forma part del Regne Unit juntament amb Anglaterra, Escòcia i Irlanda del Nord. La opressió que hi va haver durant 700 anys —des del rei Eduard I, el qual havia oprimint militarment els

A finals dels anys 90 la proposta d'independència va tornar a prendre força a causa de la pressió conjunta amb Escòcia al govern de Londres. Aquesta situació va ser més favorable, tot i que tothom sabia que només la meitat de la població eren partidaris d'aquesta proposta independentista.

El 1997, a través d'un referèndum, la població va poder decidir si volia

la independència. El resultat va ser molt ajustat, de fet no es va saber fins al recompte dels vots de l'última comarca que finalment van donar com a guanyadora la proposta a favor de l'autonomia.

A continuació es va construir a la badia de Cardiff la seu del Parlament (*Senedd*), un edifici totalment nou i modern, alhora que es van escollir els 60 representants polítics que en formen part.

Per tant, Gal·les es veu molt identificada amb Catalunya, ja que aquí també es va viure un procés d'autonomia semblant. Aquest fet, juntament amb una estada l'any 1997 a la Universitat Rovira i Virgili de Tarragona (en la qual vaig aprendre català), van fer que em volgués instal·lar a Catalunya després de jubilar-me.

Tot i que Gal·les té molts atractius, la vista del mar des de Tarragona (el balcó del Mediterrani), les vinyes del Penedès i una visita al barri Gòtic i parc Güell de Barcelona em van fer veure que era l'hora de sortir dels plujosos i atafegats carrers de Cardiff per començar una nova aventura a Catalunya. Això es va produir l'any 2002 coincidint amb el meu 60è aniversari, any en què vaig jubilar-me. I finalment vaig arribar aquí juntament amb la meua esposa i els meus sogres.

I com és com vam arribar a Catalunya? Que no ens agradava la gent de Gal·les? O hi havia alguna cosa sobre aquest país que no podíem tolerar? No. La gent gal·lesa és més acollidora que l'anglesa i això ho demostra perquè encara tenim molts amics gal·lesos, tot i que nosaltres som anglesos.

La gent de Gal·les és apassionada i orgullosa, però té tendència a ser irresponsable. A les ciutats, per exemple, els homes beuen massa cervesa. En el cas de les dones, aquestes sovint tenen sous baixos i el poc que guanyen s'ho gasten als *fast-foods* i comprant tabac. Una altra característica dels gal·lesos és que són apassionats amb les coses que els importen.

En són exemples la seva identitat gal·lesa, les seves amistats, les seves famílies i, sobretot, el seu rugbi. De fet, tot i que Nova Zelanda, Sud-àfrica o França són ara mateix els més bons amb aquest esport, els gal·lesos no perden l'esperança de tornar a ser els campions, tal com va passar als anys 70.

Un dels atractius de la ciutat de Cardiff és la seva arquitectura, molt apreciada, sobretot en obres de principis del segle XX, ja que aquest fet va coincidir amb una època de molta riquesa per a la ciutat, la qual provenia de la comercialització de ferro i carbó feta per Lord Bute, que va ser l'home més ric del món durant aquella època. Actualment, un dels atractius arquitectònics de Cardiff és el modern estadi del Millennium.

Les quatre ciutats més grans de Gal·les estan situades al llarg de la costa sud, a on hi havia la majoria d'indústria pesant. Si continuem cap al nord trobem les valls on hi havia les mines de carbó i fonerries de ferro. Ara només queda una mina en funcionament i les valls s'han fet verdes.

Actualment, han aparegut dues noves indústries: unes que es dediquen a la recerca i a les noves tecnologies (I+D) i altres que produeixen energia elèctrica mitjançant molins de vent (parcs eòlics).

A fora de la regió del Sud de Gal·les, gairebé tot són prats de pastura per a xais (un dels plats preferits dels gal·lesos) i vaques. Els turons i les valls semblen onades. I a tot arreu

hi ha pobles pintorescos amb castells magnífics i rius rics amb truites i salmons. Cap al nord-oest hi ha una muntanya que en gal·lès s'anomena Yr Wyddfa i en anglès Snowdon. És la muntanya més alta de Gal·les i Anglaterra, però té només 1.085 metres d'alçada. Una mica més lluny hi ha una zona grisosa, on hi ha roca pissarra (material utilitzat per fer teulades, molt habituals a les cases de Gal·les).

Els gal·lesos tenen la reputació de ser persones que estimen molt la música. D'aquí han sorgit cantants d'òpera com Bryn Terfel, un dels més

coneguts. També cal destacar les corals formades només per homes (Male Voice Choir), que trobem a tot el país de Gal·les i que arriben a estar a un nivell molt professional. Els cants que fan són molt harmònics, aconsegueixen ser bonics i moguts.

En contradicció a l'estereotip gal·lès de persones apassionades per l'esport, els cigarrets, les apostes i els menjars ràpids, també n'hi ha que són persones amb cultura a les quals els agrada la música i la poesia.

Un dels autors de poesia més coneguts en el país va ser Dylan Thomas, que va escriure alguns poemes bonics i còmics, fins que va morir a causa de la beguda.

Els festivals culturals més coneguts són els de Eisteddfod (de literatura i poesia) i el festival de música i dansa realitzats individualment (Pavarotti va ser el més conegut) o per grups d'arreu del món.

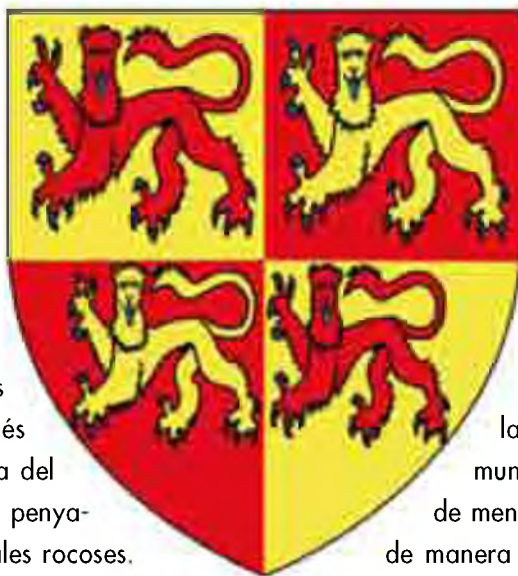
La llengua gal·lesa és més antiga que el català, però té una història similar. Després de la desfeta dels nadius celtas, la llengua va ser suprimida contundentment per Eduard I al segle XIII. Però recentment ha ressorgit. Els pares poden escollir que els seus nens estudiïn en escoles gal·leses, en les quals cada assignatura s'ensenya en gal·lès. Però la majoria de les escoles són angloparlants, tot i

que han de cursar la llengua gal·lesesa obligatòriament. La majoria de les escoles gal·leses són a l'oest i nord del país, però a tot arreu és un fet indiscutible que les escoles de llengua gal·lesesa ofereixen un nivell més alt educatiu.

A part dels magnífics castells, la joia de Gal·les és la costa que es troba a la part sud, oest i nord. Al llarg d'aquestes costes podem trobar castells construïts pels opressors dels gal·lesos. La part més impactant de la costa és la del nord-oest, on hi ha grans penya-segats que acaben amb cales rocoses. Però la costa oest és igualment maca amb platges amples de sorra fina.

Els nostres amics de Vidreres que van viatjar amb nosaltres (Jordi Presas, Jordi Pagès, Tània i Marta Presas), al mes d'agost, poden assegurar que el nivell de gastronomia és bastant alt. Els plats tradicionals són el "cawl" (brou) fet amb xai, a més d'altres com "laver bread" (un tipus d'alga sovint menjada per esmorzar amb bacon). Els plats més moderns són de carn, peix i marisc. Però també van poder comprovar que el preu d'una copa de vi va ser de 4.75 € a la majoria de restaurants. Això és un dels inconvenients de la vida al Regne Unit. Però ara us adonareu perquè em trobo tant a gust aquí, la part més bonica i pintoresca de Catalunya, que té tants boscos, valls, muntanyes i platges.

La meva vista preferida és la de l'ermita d'Argimont i les muntanyes de les Guilleries. La meva dona, la Margaret, prefereix la vista de la Costa Brava, entre Santa Cristina i Tossa de Mar des d'un vaixell. Però tots dos coincidim amb les vistes que tenim dels Pirineus un dia clar d'hivern des del nostre dormitori.

Espero que hagi estat just amb la gent gal·lesesa. Un cop experimentat que tenim set mesos més de bon temps, el bon acolliment dels vidrerencs i vidrerencues, la bellesa de la Selva des de les muntanyes fins als mar, i la varietat de menjars i begudes que podem trobar de manera econòmica en botigues i restaurants de la població, va fer que, entre tot plegat, no tinguéssim cap dubte a triar Catalunya. A més, tenim la visita de la nostra família i amics, que s'hi troben molt bé i hi estan d'acord.

Ara fa més de 6 anys de la nostra arribada, juntament amb els meus sogres Stella (de 89 anys) i Bert (85 anys). Tots quatre continuem gaudint de la vida de Vidreres.

Per acabar, voldria afegir que al Regne Unit si tens diners i sort de tenir una casa gran, poder pagar preus alts a les botigues i restaurants per menjar i beure, i si et pots permetre fer dos viatges per anar a un altre país amb un clima més temperat, és un lloc confortable. Nosaltres, però, tenim la sort que podem tornar de tant en tant per a una estada curta quan cal.

Per Tot Sants, panellets i castanyes

JOSEP BORREL I RIPOLL

Els panellets, típicament catalans, són dolços; tradicionalment es preparen per Tots Sants, juntament amb les castanyes o els moniatos cuits, i els licors dolços com el moscatell o la mistela. Els panellets s'elaboren amb patata (o moniato), ametlles, ous i sucre; els més típics van coberts de pinyons, tot i així, amb el pas del temps, aquesta recepta ha evolucionat bastant, i ara mateix podem trobar a les pastisseries panellets de tots els gustos: coco, xocolata, llimona, maduixa...

L'origen d'aquestes postres com a menjar típic de la diada de Tot Sants no és massa clar. Els panellets es relacionen amb antics àpats funeraris, en alguns indrets la gent portava els panellets a l'església i se'ls menjava en el mateix temple. Pel que fa a les castanyes i els moniatos, s'explica que durant la nit del 31 d'octubre, dia en què les esglésies tocaven en memòria de tots els difunts, els campaners recuperaven les forces i feien passar la fred menjant castanyes cuites, un dels fruits més abundants durant aquesta època de l'any.

Sigui quin sigui l'origen d'aquesta tradició, el cert és que encara es manté. Per aquest motiu animo a tots aquells intrèpids que gaudeixin cuinant, a preparar la següent recepta.

Elaboració:

S'ha de coure el moniato al forn a 180 °C i pelar-lo un cop cuit. Es passa per un passa puré i es barreja i s'amassa amb el sucre i la farina d'ametlla. Una vegada haguem fet la massa, se separa en quatre parts iguals, per tal de preparar els quatre tipus de panellets: pinyons, coco, xocolata i menta. Amb una de les quatre parts, en farem boles més petites (50 grams, aproximadament) per tal d'elaborar els panellets de pinyons.

Panellets de pinyons: es passen les boles per pinyons, es col·loquen en una plata per anar al forn, es pinten amb ou batut i es posen al forn durant 8 minuts a 180 °C.

Panellets de coco: Es barreja una de les tres parts amb 100 grams de coco ratllat. S'amassa, se'n fan boles, es pinten amb ou batut i es posen al forn durant 8 minuts a 180 °C.

Panellets de xocolata: Es barreja una de les tres parts amb 100 grams de xocolata amb pols. S'amassa, se'n fan boles i es posen al forn durant 8 minuts a 180 °C.

Panellets de menta: Es barreja una de les tres parts amb 50 cl de menta líquida. S'amassa, se'n fan boles i es posen al forn durant 8 minuts a 180 °C.

La recepta

Ingredients per fer un kg de panellets:

- 350 grams de farina d'ametlla
- 350 grams de sucre
- 350 grams de moniato
- 2 ous

consultori manzaneque

un espai a càrrec del dr. miquel manzaneque
 consultorimanzaneque@gmail.com

Estimat doctor,
 M'he passat els mesos previs a l'estiu planejant el viatge de vacances i a fer dieta perquè m'entrés el bikini. Ara l'estiu, el viatge i el bikini ja han passat i ja no trobo sentit a la vida. Això és la depressió postvacacional? Què puc fer?

EVA

Estimada Eva,
 Em sap greu contradir-la, però el que té vostè no és síndrome postvacacional, deu ser alguna altra cosa. Ja menja fruita tres cops al dia? Té plantes a casa? Barreja Baileys amb Coca-Cola? Fuma Ducados sense filtre? Ho dic perquè he descobert que és absolutament impossible patir síndrome postvacacional al nostre poble.

M'explico. L'altre dia, mentre anava passejant per la Festa Major, pensava. Veia la parada del "Tiro" dels Germans Prat, la parada del "Tiro" del costat que no hi va mai ningú, els autosdexoc amb aquella *xumba-xumba* alienant surant en l'ambient, alguna xurreria amb xurros que fan honor al seu nom, els "caballitos" donant voltes sense parar creant al mateix temps una terrible metàfora sobre la condició humana... Era estrany. L'ambient era d'una decadència pròpia d'una pel·lícula de Tim Burton, però la gent estava contenta.

A la canalla li faltaven dos telenotícies (amb anglès això es diu *borrowing*, és a dir, expressió manllevada) per tornar a l'escola i saltaven amunt i avall al ritme dels hits "quarantapricipalistes" del moment. La gent havia de tornar a treballar al cap d'unes hores però estava feliç! Uns segons de reflexió van donar pas a una veritat irrefutable... Visc enganyat!

No pot ser que estiguem a primers de setembre i la gent estigui la mar de contenta... Per què? Vaig anar al pavelló a buscar la dona i la cunyada (per aquest ordre) i vaig dir-los: "Ep! Vaig a casa a fer una cosa!". Un cop arribat, vaig buscar la resposta allà on es contesten totes les preguntes. Vaig engegar el Google i vaig escriure "*Why are vidrerens happy in september?*". Vaig trobar un article d'un tal Radievik. Començava dient que si els catalans ja érem estranys perquè celebràvem que un 11 de setembre ens van tancar la paradeta, ara imagineu-vos un petit poblet prop de la Costa Brava on, a més a més, el primer de setembre tothom té un somriure a la boca! Radievik s'esgarrifava. Més endavant apuntava diferents teories entre les quals hi havia la següent: Sostenia Radievik que la Festa Major a Vidreres antigament era en una altra època de l'any. El que passa és que un alcalde prefranquista, al més pur estil Charles Fourier, va decidir que Vidreres havia de ser una vila perfecta, utòpica, un lloc on no existís la infelicitat i on tothom estigués content treballant per la comunitat en la mesura de les seves possibilitats. Una de les seves primeres lleis va ser (i cito Radievik textualment) "*To change the day of the Big Party and put it in september. And then people is happy and then people don't touch what it doesn't sound*". No tradueixo el text perquè em veig incapaç d'igualar la capacitat de síntesis de Radievik.

Com ja veu estimada Eva, el seu mal no ve d'aquí, perquè Vidreres és immune a aquest síndrome. Li aconsello ferventment que per esvaïr aquest sentiment s'apunti a Line Dance Country. Durant el primer mes funciona.

Dr. Manzaneque

Activitats

OCTUBRE

24 d'octubre

21:30 hores

SALA D'ACTES DE L'AJUNTAMENT
 ATENEU – CONFERÈNCIA DE FRANCINA CARLES
 DONES A LA GUERRA CIVIL
 GRUP VITRARIS

25 d'octubre

19:30 hores

TEATRE VICTÒRIA
 SORTIDA PER VEURE EL MUSICAL SPAMALOT DIRIGIT PEL TRICICLE
 GRUP VITRARIS

25 d'octubre

De 17:00 a 20:00 hores

CASINO LA UNIÓ
 TROBADA D'ESCACS
 (Gratuït – Obert a tothom)
 CLUB ESCACS VIDRERES

26 d'octubre

18:00 hores

TEATRE CASINO LA UNIÓ
 MOSTRA DE TEATRE – "MARGARIDOIES" DE LA COMPANYIA GTV I SETPAX DE VIDRERES
 GRUP TEATRAL VIDRERENC

26 d'octubre

06:30 hores

DAVANT OFICINA AGENTS MUNICIPALS
 EXCURSIONS PER DIFERENTS ENTORNS NATURALS DE LES COMARQUES GIRONINES
 GRUP EXCURSIONISTA VIDRERES
 (+ info 647 580 668 – Pere)

26 d'octubre

18:00 hores

CASAL DEL JUBILAT I EL PENSIONISTA
 BALL DE TARDA
 CASAL DEL JUBILAT EL PENSIONISTA

30 d'octubre

De 21:00 a 23:00 hores

CASINO LA UNIÓ
 TROBADA D'ESCACS
 (Gratuït – Obert a tothom)
 CLUB ESCACS VIDRERES

30 d'octubre

18:00 hores

BIBLIOTECA JOAN RIGAU I SALA
 LA CASTANYERA I ALTRES CONTES, A CÀRREC DE L'ESPINA DE LA SARDINA
 BIBLIOTECA MUNICIPAL

30 d'octubre

18:00 hores

CASAL DEL JUBILAT I EL PENSIONISTA
 BALL DE TARDA
 CASAL DEL JUBILAT EL PENSIONISTA

31 d'octubre

De 20:00 a 21:00 hores

CENTRE CÍVIC FRANCESC LLOBET DE VIDRERES
 AUDICIÓ ALUMNES DE L'ESCOLA DE MÚSICA
 ESCOLA DE MÚSICA MUNICIPAL

31 d'octubre

18:00 hores

BIBLIOTECA JOAN RIGAU I SALA
 TALLER DE CÒMIC MANGA
 BIBLIOTECA MUNICIPAL

31 d'octubre

18:00 hores

CASAL DEL JUBILAT I EL PENSIONISTA
BALL – BERENAR
CASAL DEL JUBILAT EL PENSIONISTA

NOVEMBRE

Tot el novembre

Tot el dia

BIBLIOTECA JOAN RIGAU I SALA
EXPOSICIÓ DEL TALLER DE CÒMIC MANGA
BIBLIOTECA MUNICIPAL

1, 8, 15, 22 i 29 de novembre

De 17:00 a 20:00 hores

CASINO LA UNIÓ
TROBADA D'ESCACS
(Gratuït – Obert a tothom) - CLUB ESCACS VIDRERES

2 de novembre

18:00 hores

TEATRE CASINO LA UNIÓ
MOSTRA DE TEATRE – “MITGES VERITATS” DE LA
COMPANYIA BENET ESCRIBÀ DE SANT FELIU DE
GUÍXOLS - GRUP TEATRAL VIDRERENC

2, 9, 16, 23 i 30 de novembre

06:30 hores

DAVANT OFICINA AGENTS MUNICIPALS
EXCURSIONS PER DIFERENTS ENTORNS NATURALS
DE LES COMARQUES GIRONINES
(+ info 647 580 668 – Pere)
GRUP EXCURSIONISTA VIDRERES

6, 13, 20 i 27 de novembre

De 21:00 a 23:00 hores

CASINO LA UNIÓ
TROBADA D'ESCACS
(Gratuït – Obert a tothom)
CLUB ESCACS VIDRERES

7, 14, 21 i 28 de novembre

De 20:00 a 21:00 hores

CENTRE CÍVIC FRANCESC LLOBET DE VIDRERES
AUDICIÓ ALUMNES DE L'ESCOLA DE MÚSICA
ESCOLA DE MÚSICA MUNICIPAL

7, 14, 21 i 28 de novembre

18:00 hores

BIBLIOTECA JOAN RIGAU I SALA
TALLER D'EXPRESSION LITERÀRIA: NARRACIÓ CURTA
PER A JOVES - BIBLIOTECA MUNICIPAL

7 de novembre

21:30 hores

SALA D'ACTES DE L'AJUNTAMENT
ATENEU – CONFERÈNCIA DE DOLORS ÚBEDA “LA
INTEL·LIGÈNCIA EMOCIONAL” - GRUP VITRARIS

8 de novembre

21:00 hores

TEATRE CASINO LA UNIÓ
1a FESTA INTERNACIONAL JAUME FERRER
“Vidreres cap al món, el món cap a Vidreres”
Presentació de l'Agenda Llatinoamericana i Mundial.
Trobad de les col·lectivitats
CONVIVERE – ACCIÓ INTERCULTURAL

9 de novembre

A partir de les 09:00 hores

PISTA D'AEROMODELISME
CAMPIONAT DE CATALUNYA
CLUB AEROMODELISME VIDRERES

9 de novembre

18:00 hores

TEATRE CASINO LA UNIÓ
MOSTRA DE TEATRE – “HA ARRIBAT UN INSPEC-
TOR”, DE LA COMPANYIA LLAVOR D'ART DEL PLA
DEL PENEDÈS
GRUP TEATRAL VIDRERENC

13 de novembre

18:00 hores

BIBLIOTECA JOAN RIGAU I SALA
CONTES DE FOLLETS I BARRETS DE BOLETS,
A CÀRREC DE LA COMPANYIA BORINOT GROC
BIBLIOTECA MUNICIPAL

13 de novembre

21:00 hores

CENTRE CÍVIC FRANCESC LLOBET DE VIDRERES
II JORNADES DE TARDOR
AMPAS I AJUNTAMENT DE VIDRERES

14 de novembre

Vespre – nit

TEATRE CASINO LA UNIÓ

CINEFÓRUM

PROJECCIÓ DE CURTMETRATGES

(FESTA PETITA)

GRUP VITRARIS I NANOOK

14 de novembre

22:30 hores

PAVELLÓ MUNICIPAL

CONCERT DE MUSICA AMB DIFERENTS GRUPS

(FESTA PETITA)

SOROLL

14, 15 i 16 de novembre

Tot el dia

TOTA LA VILA

FESTA DE SANT ISCLE I SANTA VICTÒRIA

(FESTA PETITA)

PROGRAMACIÓ A PART

ENTITATS DE VIDRERES

15 de novembre

A partir de les 16:00 hores

RECORREGUT PEL LA VILA I FINALITZACIÓ A LA
PLAÇA LLUÍS COMPANYS

CERCAVILA AMB ELS GEGANTS DE VIDRERES,
ESBART DANSAIRE DE SILS, TRABUCAIRES I XOCO-
LATADA

(FESTA PETITA)

COLLA GEGANtera DE VIDRERES I JERC

15 de novembre

19:00 hores

PAVELLÓ MUNICIPAL

CONCERT AMB LA BLANES ORQUESTRA

(FESTA PETITA)

AJUNTAMENT DE VIDRERES

15 de novembre

11:00 hores

PAVELLÓ MUNICIPAL

ELECCIÓ DE L'HEREU I PUBILLA 2008-2009

DE VIDRERES I BALL AMB LA BLANES ORQUESTRA

(FESTA PETITA)

COMISSIÓ PUBILLATGE VIDRERES

16 de novembre

Matí

CASTELL DE SANT ISCLE

VISITA GUIADA I EXPLICACIÓ DE LES DARRERES

EXCAVACIONS AL CASTELL DE SANT ISCLE

GRUP VITRARIS

16 de novembre

11:30 hores

ESGLÉSIA DE SANTA MARIA

MISSA SOLEMNE DE SANT ISCLE I SANTA VICTÒRIA

PER UNA CORAL I CONCERT AMB CORAL

(FESTA PETITA) - RECTORIA DE VIDRERES

16 de novembre

Matí

CENTRE DE LA VILA

FESTA DEL CAVA I EL SALSAFÍ

Esmorzar de forquilla i salsafins

Trobada de xapes de cava

Concurs de cuina amb salsafins

Mostra de cavistes

I moltes més activitats... (FESTA PETITA)

ASSOCIACIÓ DE COMERCIANTS I

EMPRESSES DE VIDRERES, I PENYA BLAUGRANA

16 de novembre

10:00 hores

CENTRE DE LA VILA

5a RUTA DELS TAPERS

TROBADA DE MOTOS I COTXES CLÀSSICS

(FESTA PETITA) - CLÀSSIC MOTOR CLUB VALL D'ARO

16 de novembre

17:00 hores

PLAÇA LLUÍS COMPANYS

SARDANES AMB LA COBLA FOMENT DE LA SAR-

DANA I CASTANYADA

(FESTA PETITA)

BELLA DANSA

16 de novembre

18:00 hores

TEATRE CASINO LA UNIÓ

MOSTRA DE TEATRE – "UN DIA NO MÉS?" DE LA COM-

PANYIA GRUP DE TEATRE RIELLENC DE RIELLS – VIABREA

(FESTA PETITA) - GRUP TEATRAL VIDRERENC

20 de novembre

21:00 hores

CENTRE CÍVIC FRANCESC LLOBET DE VIDRERES
II JORNADES DE TARDOR
AMPAS I AJUNTAMENT DE VIDRERES

21 de novembre

21:30 hores

TEATRE CASINO LA UNIÓ
CINEFÒRUM:
DOGVILLE DE LARS VON TRIER
GRUP VITRARIS

23 de novembre

17:30 hores

TEATRE CASINO LA UNIÓ
ESPECTACLE INFANTIL GIRALLUNA AMB MARCEL
GROS
RIALLES VIDRERES

27 de novembre

18:00 hores

BIBLIOTECA JOAN RIGAU I SALA
CONTES DE RATOLINS,
A CÀRREC DE JOAN DE BOHER
BIBLIOTECA MUNICIPAL

27 de novembre

21:00 hores

CENTRE CÍVIC FRANCESC LLOBET DE VIDRERES
II JORNADES DE TARDOR
AMPAS I AJUNTAMENT DE VIDRERES

28 de novembre

21:30 hores

SALA D'ACTES DE L'AJUNTAMENT
ATENEU
CONFERÈNCIA DE NÚRIA TIÓ
"FANTASIES ERÒTIQUES"
GRUP VITRARIS

28 de novembre

17:30 hores

CASAL DEL JUBILAT I EL PENSIONISTA
BALL – BERENAR
CASAL DEL JUBILAT EL PENSIONISTA

DESEMBRE

4, 11 i 18 de desembre

De 21:00 a 23:00 hores

CASINO LA UNIÓ
TROBADA D'ESCACS
(Gratuït – Obert a tothom)
CLUB ESCACS VIDRERES

5 de desembre

21:00 hores

BIBLIOTECA JOAN RIGAU I SALA
ESPECTACLE PER A ADULTS: CONTES DE MERCÈ
RODORADA,
A CÀRREC D'ASSUMPTA MERCADER I ROSA POU
BIBLIOTECA MUNICIPAL

5, 12, 19 de desembre

De 20:00 a 21:00 hores

CENTRE CÍVIC FRANCESC LLOBET DE VIDRERES
AUDICIÓ ALUMNES DE L'ESCOLA DE MÚSICA
ESCOLA DE MÚSICA MUNICIPAL

6, 7 i 8 de desembre

De 17:00 a 21:30 hores

TEATRE CASINO LA UNIÓ
QUINA NADALENCA
CLUB PATÍ VIDRERES

7, 8, 21 i 28 de desembre

17:30 hores

CASAL DEL JUBILAT I EL PENSIONISTA
BALL DE TARDA

7, 14, 21 28 de desembre

06:30 hores

DAVANT OFICINA AGENTS MUNICIPALS
EXCURSIONS PER DIFERENTS ENTORNS NATURALS
DE LES COMARQUES GIRONINES
(+ info 647 580 668 – Pere)
GRUP EXCURSIONISTA VIDRERES

16, 13, 20 i 27 de desembre

De 17:00 a 20:00 hores

CASINO LA UNIÓ
TROBADA D'ESCACS (Gratuït – Obert a tothom)
CLUB ESCACS VIDRERES

14 de desembre

17:00 hores

TEATRE CASINO LA UNIÓ
SARDANES AMB LA COBLA BAIX EMPORDÀ
I BALL AMB EMIEN
BELLA DANSA

18 de desembre

18:00 hores

BIBLIOTECA JOAN RIGAU I SALA
CARTA ALS REIS
A CÀRREC DE PAÍS DE XAUXA
BIBLIOTECA MUNICIPAL

19 de desembre

19:00 hores

BIBLIOTECA JOAN RIGAU I SALA
RECITAL LITERARI
A CÀRREC DELS JOVES DEL TALLER D'EXPRESSIONÓ
LITERÀRIA
BIBLIOTECA MUNICIPAL

19 de desembre

21:30 hores

TEATRE CASINO LA UNIÓ
CINEFÓRUM:
GODD BYE LENNIN DE WOLFGANG BECKER
GRUP VITRARIS

21 de desembre

11:30 hores

ESGLÉSIA DE SANTA MARIA
CONCERT DE NADAL
ESCOLA DE MÚSICA MUNICIPAL I
RECTORIA DE VIDRERES

21 de desembre

De 17:00 a 19:00 hores

PLAÇA DE L'ESGLÉSIA
TIÓ POPULAR
GRUP VITRARIS

Del 22 de desembre a 3 de gener de 2009

De 15:00 a 20:00 hores

PAVELLÓ MUNICIPAL - PARC INFANTIL VIDRERENC
(+ info a 615 213 674)
GRUP D'ESPLAI VIDRERENC

26 de desembre

17:30 hores

CASAL DEL JUBILAT I EL PENSIONISTA
BALL - BERENAR
CASAL DEL JUBILAT I EL PENSIONISTA

26 de desembre

18:00 hores

TEATRE CASINO LA UNIÓ
ELS PASTORETS
PASTORETS DE VIDRERES

27 de desembre

12:00 hores

PLAÇA DE L'ESGLÉSIA
RECOLLIDA DE CARTES PEL CARTER REIAL
COMISSIÓ DE REIS

28 de desembre

18:00 hores

TEATRE CASINO LA UNIÓ
ELS PASTORETS
PASTORETS DE VIDRERES

5 de gener de 2009

18:00 hores

RECORREGUT PER LA VILA
CAVALCADA DE REIS
COMISSIÓ DE REIS

EL REC CLAR VA PEL MÓN

SI VIATGEU, US PODEU ENDUR
UN EXEMPLAR DE EL REC CLAR
I FER-VOS FOTOS ALLÀ ON SIGUEU.
EN AQUESTA SECCIÓ PUBLIQUEM
LES IMATGES DE LA NOSTRA REVISTA
ANANT PEL MÓN.

ENVIEU LES FOTOS A:
elrecclar@hotmail.com

FOTO: La família Babot porta la revista a San Diego (Califòrnia)

FOTO: Família Daban-Sunyer amb Andrius Pamorskis a la ciutat de Alytus (Lituània)

FOTO: Família Marès Planas a París (França)

FOTO: Laura i Oriol amb el Rec Clar a Roma (Itàlia)

FOTO: Família Pérez Artau a Praga (República Txeca)

FOTO: Josep, Mercè, Esteve i Rosa, amb Santa Klaus, on viu aquest sobre la línia del Cercle Polar Àrtic, a Rovaniemi (Lapònia Finesa)

FOTO: Maria Soler i Maria Fernández a París (França)

FOTO: Arià Bayé als megalits de Karnag (Bretanya)

FOTO: Jordi, Tània, David, Margaret, Marta i Jordi a la sortida de la visita oficial del parlament de Gal·les

FOTO: Marina Surós al Canal du Midi (França)

FOTO: La familia Gómez Massa al Machu Picchu (Perú)

FESTA MAJOR DE VIDRERES 2008

